Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 158
Marţi 1 noiemb. 1955

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R.

Faptele— cel mai puternic îndemn

„Aproape 6.000 kg de porumb şi 2.200 kg de griu au cules în acest an de pe fiecare hectar colectiviştii din comuna Golăşei, regiunea Galaţi", ne scria deunăzi unul dintre corespondenţii ziarului nostru. „Cu peste 1.500 kg de porumb şi 1.000 kg de floarea-soarelui au recoltat în medie mai mult la hectar membrii gospodăriei colective din comuna Roşeţi, regiunea Bucureşti, decît ţăranii muncitori cu gospodării individuale din aceeaşi comună" — ne vestea acum cîteva zile un alt corespondent.

Acestea sînt numai cîteva din noianul de ştiri care ne vorbesc despre succesele dobîndite de membrii gospodăriilor colective în sporirea rodniciei pămîntului.

Faptul că în gospodăriile agricole colective şi în întovărăşirile agricole se obţin în general producţii cu mult mai mari decît în sectorul individual al agriculturii nu este de loc întîmplător. În gospodăria colectivă, datorită comasării pămîntului în tarlale întinse, fără haturi, şi puterii pe care o creează munca unită a colectiviştilor, pot fi folosite cu mai mult randament tractoarele şi maşinile agricole, se pot executa la timp şi bine lucrările din fiecare campanie agricolă, pot fi aplicate o serie de măsuri agrotehnice înaintate, ca rotaţia raţională a culturilor, semănatul păioaselor în rînduri încrucişate sau în rînduri dese şi alte metode agrotehnice, care în cadrul gospodăriei ţărăneşti individuale nu pot fi aplicate în aceleaşi condiţii ca în marea gospodărie agricolă socialistă.

Anul acesta, numeroase gospodării colective au obţinut rezultate frumoase atît la cultura plantelor de cîmp, cît şi în dezvoltarea diferitelor ramuri de producţie aducătoare de mari venituri, cum sînt creşterea animalelor, grădinăritul, viticultura etc. Sînt cunoscute pe întreg cuprinsul ţării succesele dobîndite de gospodăriile colective din comunele Hărman, regiunea Stalin, Jariştea, regiunea Bîrlad, Berveni, regiunea Baia Mare, Tîrzii, regiunea Iaşi, şi altele care, obţinînd an de an recolte bogate şi dezvoltîndu-şi multilateral producţia, au devenit gospodării colective milionare.

Succesele obţinute de gospodăriile colective fruntaşe conving pe zi ce trece un număr tot mai mare de ţărani muncitori să păşească în rîndul colectiviştilor. Arătînd de ce s-a înscris în gospodăria colectivă, ţăranul muncitor Ion Moldoveanu din comuna Chiscani, regiunea Galaţi, spunea: „An de an, colectivistul Zamfir Nistor, care a intrat în gospodăria colectivă cu aceeaşi suprafaţă de teren pe care o am şi eu, a dus acasă mii de kilograme de produse mai mult decît mine. Anul trecut, de pildă, colectivistul Zamfir Nistor a primit un vagon de cereale, 1.400 kg de floarea-soarelui, 1.000 kg de mazăre şi în plus lînă, brînză, cartofi, legume şi alte produse, pe cînd eu, care mi-am lucrat pămîntul de unul singur, am strîns de pe cele 6 ha ale mele mult mai puţin decît el: 5.000 kg de porumb, 600 kg de floarea-soarelui şi 400 kg de mazăre. Belşugul de produse primit de colectivişti m-a convins că locul meu este în gospodăria colectivă".

Acest exemplu şi multe altele asemenea dovedesc cît de important este pentru atragerea ţăranilor muncitori pe drumul gospodăriei colective cunoaşterea temeinică de către aceştia a realizărilor gospodăriilor colective, a vieţii îndestulate pe care o trăiesc colectiviştii harnici. Cu cît succesele gospodăriilor colective vor fi mai bine cunoscute de către un număr cît mai mare de ţărani muncitori din satul sau comuna respectivă şi din comunele învecinate, cu atît mai mult va creşte interesul acestora pentru gospodăria colectivă.

Realizările gospodăriilor agricole colective şi ale întovărăşirilor agricole s-au dovedit a fi cel mai puternic îndemn şi mijloc de convingere a ţăranilor muncitori de a păşi cu încredere pe calea agriculturii socialiste. Este, prin urmare, o datorie de cinste a fiecărui activist care lucrează la sate, a fiecărui inginer şi tehnician agronom, a fiecărui mecanizator din S.M.T., de a duce o muncă permanentă, stăruitoare, pentru popularizarea prin toate mijloacele a succeselor gospodăriilor colective, a foloaselor mari pe care le aduce ţărănimii muncitoare lucrarea în comun a pămîntului.

Experienţa a dovedit că una din formele cele mai bune ale muncii de popularizare a succeselor gospodăriilor colective o constituie **organizarea de vizite ale ţăranilor muncitori la gospodăriile colective fruntaşe.** „Ce văd ochii, inima crede", glăsuieşte un vechi proverb romînesc. Într-adevăr, nici un fel de propagandă pentru gospodăria colectivă nu este mai convingătoare decît faptele pe care ţăranii muncitori le văd cu proprii lor ochi în gospodăria colectivă. Vizitînd gospodăria colectivă, văzînd cum muncesc şi trăiesc colectiviştii, ţăranii muncitori cu gospodării individuale au putinţa să compare veniturile lor cu cele dobîndite de colectiviştii harnici, să se convingă mai lesne şi mai repede că numai prin lucrarea în comun a pămîntului îşi vor făuri o viaţă îndestulată, aşa cum îşi doresc.

Vizitele ţăranilor muncitori cu gospodării individuale nu trebuie să se limiteze însă numai la vizitarea sediului gospodăriei colective, a grajdurilor sau a grădinilor de legume şi zarzavaturi. Pentru ca aceste vizite să dea roadele aşteptate, ţăranii muncitori cu gospodării individuale trebuie îndrumaţi să meargă acasă la colectivişti, să vadă cum trăiesc aceştia. De asemenea, e bine ca preşedinţii, brigadierii, colectiviştii fruntaşi să explice ţăranilor muncitori individuali cum este organizată munca în gospodăria colectivă, cum se împart veniturile, să le arate experienţa lor în aplicarea măsurilor agrotehnice înaintate etc.

Mai există însă şi alte mijloace de popularizare. Astfel, în multe regiuni ale ţării s-au organizat **expoziţii agricole.** Superioritatea gospodăriei mari socialiste faţă de mica gospodărie individuală trebuie să străbată ca un fir roşu toate aceste expoziţii. Specialiştii din agricultură şi cei care vor da explicaţii la aceste expoziţii trebuie să vorbească pe larg vizitatorilor despre rezultatele muncii în comun făcute pe suprafeţe întinse de teren cu ajutorul mijloacelor mecanizate.

Căminelor culturale le revin sarcini deosebit de importante pe tărîmul popularizării succeselor gospodăriilor colective. Prin organizarea de conferinţe în care să se explice ţăranilor muncitori prevederile statutului model, în care să li se vorbească despre felul cum muncesc şi cum trăiesc colectiviştii, conferinţe la care să fie invitaţi să ia cuvîntul conducători de gospodării colective şi colectivişti fruntaşi, prin recomandarea de cărţi şi organizarea de recenzii ale cărţilor şi broşurilor care vorbesc de succesele colectiviştilor, căminele culturale pot aduce o contribuţie importantă la transformarea socialistă a satului.

Nu trebuie uitat nici un moment că chiaburii şi uneltele lor încearcă prin orice mijloace să împiedice pe ţăranii muncitori să păşească pe drumul vieţii celei noi. De aceea, organele agricole, activiştii de stat care lucrează în domeniul agriculturii, inginerii şi tehnicienii agronomi trebuie să împletească strîns munca de popularizare a succeselor gospodăriilor colective cu lupta pentru educarea ţăranilor muncitori în spiritul vigilenţei revoluţionare, pentru combaterea zvonurilor scornite de chiaburi în scopul compromiterii ideii colectivizării agriculturii.

Desfăşurînd o intensă muncă de popularizare a succeselor gospodăriilor colective, activiştii de stat, inginerii şi tehnicienii agronomi, muncitorii din S.M.T.-uri şi gospodării agricole vor aduce o contribuţie însemnată la îndeplinirea sarcinii trasate de partid şi guvern, sarcina de a lămuri şi convinge mase tot mai largi de ţărani muncitori să păşească de bună voie pe calea gospodăriei colective, singura cale care duce spre o viaţă îndestulată.

S. M. T. Roman şi-a îndeplinit planul cincinal

Muncitorii, tehnicienii şi funcţionarii staţiunii de maşini şi tractoare Roman au sărbătorit în ziua de 27 octombrie un eveniment important: îndeplinirea sarcinilor ce le reveneau în planul cincinal.

În anii cincinalului, mecanizatorii acestei staţiuni au efectuat lucrări de calitate pe ogoarele a 16 gospodării agricole colective, 23 de întovărăşiri agricole, precum şi pentru un mare număr de ţărani muncitori cu gospodării individuale.

Fruntaşe în munca pentru îndeplinirea planului s-au situat brigăzile conduse de Nicolae Bostan, Gheorghe Popa, Gheorghe Scorţaru, Constantin Antohi şi altele. Mecanizatorii S.M.T.-ului au dat o mare atenţie introducerii unui regim sever de economii. De pildă, în acest an, în perioada de la 1 iulie la 20 octombrie, numai la tractoarele conduse de Dumitru Rotaru şi Gheorghe Dobre s-au realizat economii de piese în valoare de 9364 lei.

Lucrările Congresului Sindicatului muncitorilor agricoli

Sîmbătă 29 octombrie, în sala Casei de cultură a Sindicatelor din Capitală au început lucrările celui de al 4-lea Congres al Sindicatului muncitorilor agricoli. La Congres participă: tov. C. Popescu, ministrul Agriculturii şi Silviculturii, P. Moldovan, locţiitor al ministrului Agriculturii şi Silviculturii, Ştefan Moraru, vicepreşedinte al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., activişti sindicali, muncitori fruntaşi, tehnicieni şi ingineri din gospodăriile agricole de stat, staţiunile de maşini şi tractoare şi unităţile silvice.

Raportul de activitate asupra muncii desfăşurate a fost prezentat de tov. Nicolae Popescu, preşedintele C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli. El a subliniat printre altele că în centrul preocupărilor activului sindical a stat ridicarea continuă a producţiei agricole la hectar.

În primul semestru al anului 1955, S.M.T.-urile au realizat un volum de lucrări cu peste 45 la sută mai mare faţă de aceeaşi perioadă a anului trecut, iar productivitatea pe tractor a crescut cu 4,1 la sută. Gospodăria agricolă de stat Pietroiu, regiunea Constanţa, a dat anul acesta peste plan 79 vagoane de cereale, iar G.A.S. Dragalina, regiunea Bucureşti, 54 vagoane. Realizările obţinute în gospodăriile agricole de stat şi staţiunile de maşini şi tractoare se datoresc în mare parte şi bunei organizări a întrecerii socialiste care a contribuit la răspîndirea experienţei înaintate în rîndul muncitorilor agricoli.

În ultimii ani organele sindicale şi-au îmbunătăţit simţitor activitatea culturală. Astfel, numai bibliotecile au primit în ultimii doi ani peste 1.100.000 lei pentru procurarea cărţilor necesare, iar 179 de unităţi socialiste au fost înzestrate cu staţii de radioamplificare. În prezent în gospodăriile agricole de stat şi staţiunile de maşini şi tractoare sînt 603 cluburi şi colţuri roşii pe lîngă care activează 120 de brigăzi artistice de agitaţie.

În perioada anilor 1953—1955 au fost cheltuite pentru deservirea socială a muncitorilor agricoli peste 41 milioane lei. O atenţie sporită s-a acordat măsurilor de protecţie şi securitate a muncii.

Au urmat discuţii pe marginea raportului prezentat.

Lucrările congresului s-au încheiat duminică 30 octombrie.

(Agerpres)

—O—

Colectivul uzinei „Semănătoarea" discută cifrele de control ale planului pe anul 1956

Prin munca lor plină de abnegaţie, muncitorii, inginerii şi tehnicienii uzinei „Semănătoarea" au înscris numele întreprinderii lor pe lista de onoare a unităţilor care şi-au îndeplinit cu mult înainte de termen primul plan cincinal.

Colectivul uzinei „Semănătoarea" este hotărît să dezvolte succesele dobîndite în cursul primului cincinal.

Această hotărîre a fost exprimată prin numeroase propuneri făcute cu prilejul discutării cifrelor de control ale planului pe anul 1956. La adunarea ţinută vineri după amiază pe întreaga întreprindere şi-au spus cuvîntul zeci de muncitori, ingineri şi tehnicieni. Inginerul Petre Morcov a arătat că cifrele de control date sectorului turnătorie pentru anul 1956 pot fi mărite cu mai multe procente.

Despre posibilităţile existente pentru sporirea continuă a productivităţii muncii şi de reducere a preţului de cost au vorbit şi lăcătuşul Ion Busuioc, turnătorul Varlam Bucurescu, muncitorul fruntaş în producţie Dumitru Tache, ing. Petre Andrieş şi alţii. Exemplificînd cu date concrete roadele aplicării iniţiativei grupei sindicale nr. 19 de la uzinele „23 Decembrie" din Capitală, turnătorul Varlam Bucurescu a propus extinderea ei la toate grupele sindicale din turnătorie şi la alte sectoare ale uzinelor. Strungarul Alexandru Popa, din sectorul 2 de prelucrare a pieselor turnate, a arătat că în prezent mai puţin de jumătate din numărul strungarilor aplică metodele de tăiere rapidă a metalelor. Dacă încă 5 strungari şi 5 frezori vor folosi aceste metode, colectivul din sectorul 2 ar putea realiza în fiecare lună, în plus faţă de cifra de control dată, cîte 3-4 secerători-legători şi 5-6 cositori mecanice. Strungarul Alexandru Popa a chemat la întrecere pe toţi strungarii şi frezorii în vederea cîştigării titlului de cel mai bun muncitor pe profesie.

Discutarea planului întreprinderii pentru anul următor a arătat hotărîrea colectivului de a mări cifrele de control date, care prevăd realizarea unei producţii globale cu 15 la sută mai mare faţă de anul 1955, creşterea cu 200% a producţiei de secerători-legători şi cu 13% la cositorile cu tracţiune animală. Preţul de cost al maşinilor agricole va fi mai mic cu 8 la sută faţă de anul 1955. În anul 1956, colectivul uzinelor „Semănătoarea" va produce în serie un prim lot de agregate pentru recoltarea stufului.

—O—

Pe ogoarele raionului Caracal

În raionul Caracal, însămînţările de toamnă se apropie de sfîrşit. Pînă acum, s-a însămînţat cu grîu de toamnă, orz şi secară o suprafaţă de peste 32.000 ha. În toate gospodăriile agricole colective, precum şi în 15 întovărăşiri agricole din raion, însămînţările de toamnă au fost terminate. În comunele Cezieni, Preajba, Dobrosloveni şi Radomiru, însămînţările de toamnă au fost realizate în procent de peste 90 la sută.

Folosind timpul prielnic din aceste zile, cultivatorii din raionul Caracal care au terminat însămînţările de toamnă execută arături adînci pentru însămînţările de primăvară. Pînă acum, în întregul raion au fost arate pentru însămînţările de primăvară peste 17.000 ha.

(Agerpres)

Cu forţe sporite, pentru terminarea grabnică a lucrărilor agricole de toamnă!

* *

Ţăranul muncitor cu gospodărie individuală Ghiţă Ionaşcu din satul Răcăciuni, raionul Bacău, ajutat de un nepot al său, a reuşit să recolteze porumbul şi să cureţe terenul de coceni într-un timp scurt. Iată-l acum arînd, împreună cu nepotul său, tarlaua pe care va însămînţa grîul de toamnă.

Ajutor tovărăşesc

În toamna aceasta, membrii gospodăriei agricole colective din comuna Mogoşeşti, raionul Slatina, au avut de arat şi semănat o mare suprafaţă de teren. Din această cauză, cu tot sprijinul primit din partea S.M.T. Vlaici, erau în situaţia de a întîrzia cu executarea lucrărilor agricole. Lucrul acesta a putut fi evitat datorită sprijinului pe care colectiviştii l-au primit din partea gospodăriei agricole de stat Curtişoara din acelaşi raion.

Muncitorii şi tehnicienii din gospodăria de stat Curtişoara au reuşit să termine în scurtă vreme însămînţările pe cele 825 ha. Îndată după încheierea acestor lucrări, ei au trimis brigada a III-a de tractoare să ajute pe colectiviştii din comuna Mogoşeşti.

Pentru ca munca lor să fie cît mai spornică, tractoriştilor din această brigadă li s-au asigurat condiţii bune de lucru şi de trai, precum şi o temeinică asistenţă tehnică. Totodată, lucrul a fost organizat în două schimburi. În acest scop, fiecare tractor a fost prevăzut cu instalaţie electrică în bună stare de funcţionare, iar pentru schimbul de noapte, au fost repartizaţi tractorişti cu mai multă experienţă.

Datorită acestor măsuri, precum şi strînsei colaborări dintre colectivişti şi mecanizatorii de la gospodăria de stat Curtişoara, s-a reuşit ca în scurt timp la gospodăria colectivă din comuna Mogoşeşti să se execute arături şi însămînţări pe o suprafaţă de 250 ha.

În fruntea întrecerii ce se desfăşoară între mecanizatorii din brigada a III-a în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, se află tractoristul Constantin Onilă, care, lucrînd noaptea la arături pe tractorul M.T.Z., îşi depăşeşte cu regularitate norma cu 10—15 la sută. Pe acelaşi tractor, Gheorghe Constantinescu, care lucrează în timpul zilei la semănat, reuşeşte să-şi depăşească de asemenea zilnic norma, executînd lucrări de bună calitate.

Între tractoriştii de la gospodăria de stat Curtişoara şi colectiviştii din Mogoşeşti s-a închegat o strînsă colaborare. Pentru deservirea semănătorilor lucrează cei mai destoinici mînuitori de agregate din colectivă, care se îngrijesc ca maşinile să funcţioneze cît mai bine. De asemenea, pentru ca nici o oră din timpul prielnic de lucru să nu se irosească, colectiviştii strîng la vreme recolta de pe suprafeţele cultivate cu porumb şi pregătesc terenurile pentru ca tractoarele să intre neîntîrziat în brazdă.

Colectiviştii din Mogoşeşti primesc din partea gospodăriei de stat şi preţioase îndrumări tehnice cu privire la pregătirea seminţei, folosirea îngrăşămintelor, executarea arăturilor şi însămînţărilor etc.

Ajutorul dat colectiviştilor de către muncitorii şi tehnicienii de la gospodăria de stat Curtişoara constituie un sprijin frăţesc în lupta pentru sporirea producţiei la hectar.

* *

Prin organizarea grupelor de întrajutorare

În comuna Ghizdaru din raionul Giurgiu, recoltarea culturilor şi însămînţările de toamnă au fost executate la timp şi în bune condiţii agrotehnice. În această acţiune de un mare ajutor le-a fost ţăranilor muncitori organizarea de grupe de întrajutorare în muncă. În legătură cu această problemă, un redactor al ziarului nostru a avut o convorbire cu tovarăşul Bratu Hristea, preşedintele sfatului popular din comuna Ghizdaru.

ÎNTREBARE: Cîte grupe de întrajutorare au fost organizate în toamna aceasta în comuna dvs.?

RĂSPUNS: În comuna noastră, sînt ţărani muncitori cu gospodării individuale care se întrajutorează de mai mulţi ani cu braţele şi atelajele la executarea muncilor agricole. Aşa sînt, de pildă, ţăranii muncitori Stoian Lampă, Tache Ţigănilă, Tudor Piculice, Dumitru Geantă şi alţii. În campania agricolă din toamna anului acesta, în comuna noastră au fost organizate 32 de grupe de întrajutorare în care au intrat aproape 70 de ţărani muncitori.

ÎNTREBARE: Cum au fost îndrumaţi ţăranii muncitori să se organizeze în grupe de întrajutorare?

RĂSPUNS: Membrii comitetului executiv al sfatului popular comunal, deputaţii din comună, şi tehnicianul agronom de la punctul agricol, tov. Capriţă Victoria, au desfăşurat o temeinică muncă de îndrumare a ţăranilor muncitori în această direcţie. Atît în consfătuirile ţinute pe circumscripţii, cît şi în conferinţele de la căminul cultural, ei au arătat producătorilor agricoli, folosind exemple concrete din experienţa anilor trecuţi, marile foloase pe care le-a adus întrajutorarea acelor ţărani muncitori care au folosit această metodă în celelalte campanii agricole.

Apoi, pe baza evidenţei atelajelor din comună şi de comun acord cu ţăranii muncitori, noi am organizat grupele de întrajutorare pe circumscripţii, ţinînd totodată seama şi de locul unde-şi avea fiecare terenul.

ÎNTREBARE: Care este rezultatul întrajutorării în muncă în campania agricolă de toamnă?

RĂSPUNS: Prin organizarea grupelor de întrajutorare, atelajele şi forţele de muncă din comună fiind mai bine repartizate şi folosite, s-a reuşit să se semene zilnic cîte 40 ha. Pînă la data de 29 octombrie, în comuna noastră s-a terminat de însămînţat toată suprafaţa de 830 ha care era planificată pentru sectorul individual. De asemenea, au fost recoltate culturile de floarea-soarelui, porumb şi sfeclă de zahăr, s-au cărat cocenii de pe 60-70 la sută din suprafaţa ce fusese ocupată cu porumb şi s-au făcut arături adînci de toamnă pe 630 ha.

Numeroşi ţărani muncitori cu gospodărie individuală din comuna Doljeşti, raionul Roman, se întrajutorează la efectuarea muncilor agricole. Iată, în fotografie, pe ţăranii muncitori Maxim Constantin, Mihai Ghioc şi Mircea Ursărescu din această comună, ajutîndu-se la semănatul cerealelor de toamnă pe terenul pe care-l pregătiseră, tot împreună, în acest scop.

ÎN PAS CU FRUNTAŞII

Şedinţa se terminase şi sala cantinei se golise. Totuşi, lîngă o fereastră mai rămăsese cineva. Era Vagner Andrei, şeful brigăzii a III-a de tractoare. Privea posomorît prin geamuri un rutier care, trăgînd o platformă plină cu cărămizi, se îndrepta spre turnul de apă şi remizele în construcţie. Dar pe Vagner nu acestea îl preocupau acum. Cu totul alt gînd îl frămînta: de ce, adică, ar fi mereu în frunte numai cei din brigăzile a VII-a şi a VIII-a, iar brigada lui, rămasă în urmă? Ce, n-au cu toţii acelaşi tip de tractor? Iar tractoriştii din brigada a III-a sînt mai nepricepuţi? Acest gînd îl şi făcuse, de altfel, să se ridice în şedinţa de adineauri şi să spună:

— În cinstea zilei de 7 Noiembrie şi a celui de al II-a Congres al partidului, ne luăm şi noi cîteva angajamente: mai întîi, nici un tractor să nu mai lucreze de azi înainte sub normă; al doilea, să terminăm la colectiva din Beiu toate lucrările contractate pînă la 1 noiembrie şi al treilea, să arăm colectiviştilor şi vreo 75 ha peste ce-i prevăzut în contract.

Cîţiva dintre mecanizatori au surîs cu înţeles. Adică: rămîne de văzut, că vă cam ştim noi ce puteţi. Alţii, însă, l-au aplaudat, iar preşedintele comitetului de întreprindere, mecanicul Vaşi Ion, l-a încurajat, strîngîndu-i mîna şi şoptindu-i:

— Bine, Andrei, iacă, aşa te vreau. Numai caută de stai de vorbă şi cu fruntaşii, cum e Negrea de la a VII-a. Învaţă cum muncesc ei. Iar înainte de a pleca, treci şi pe la mine. Poate vă dau şi eu cîteva sfaturi bune...

Vagner n-a mai zăbovit mult. A plecat spre colectiva din Beiu cu camionul care transporta carburanţi. Cînd a sosit la casa de cîmp a brigăzii, era ora prînzului. I-a adunat pe tractorişti şi le-a vorbit cu căldură. Cu toţii ştiau că aproape zilnic normele de lucru nu se îndeplineau. Numai tractoristul Dogaru Nicolae lucra cu randamentul cerut. Ceilalţi — Zerves, Popa şi Mocanu — abia executau 30-40 la sută din normă. De ce? Pentru că tractoarele, nefiind îngrijite cum trebuie, se defectau de cîteva ori pe zi în brazdă, întrerupîndu-se astfel lucrul. Din cauza prea multor deplasări în gol, a modului defectuos în care se făcea alimentarea tractoarelor, se pierdea, de asemenea, timp preţios. Era limpede, aşadar: dacă voiau să-şi îndeplinească angajamentul luat pe brigadă, trebuiau să lucreze altfel, adică să pună capăt lipsurilor şi să găsească mijloace prin care fiecare tractor din brigadă să realizeze şi chiar să depăşească norma zilnică de lucru.

Pînă în ziua aceasta, brigada arase vreo 600 de hectare la colectiva din Beiu. Mai rămăseseră 100. Colectiviştii ar fi vrut însă ca în toamna asta să are adînc şi tarlaua situată pe dealul Derjului, unde înclinaţia terenului era de peste 25 de grade. Acesta era un lucru deosebit de greu. De altfel, pînă în acest an, dealul nu fusese arat decît cu atelajele.

— Ce ar fi dacă l-am ara noi cu tractoarele? — vorbi însufleţit Vagner Andrei. Îndată ce terminăm şi celelalte 100 de hectare, două tractoare or să plece la colectiva din Paloş. Dar acolo avem de lucru numai pe cîteva zile; de ce, dar, să ne stea nefolosite maşinile?

— Dar dacă n-om putea urca pînă în vîrful dealului?, spuse cu îndoială tractoristul Mocanu.

— N-aveţi grijă; m-am gîndit eu la o metodă prin care să reuşim să arăm cît se poate de bine.

Îndată după consfătuirea ţinută, îndrumaţi de şeful de brigadă, tractoriştii verificară locurile de înclinare şi de fixare a diferitelor ansamble, strîngînd cu atenţie piuliţele slăbite, controlînd nivelul carburanţilor. Hotărîră ca, din acea zi, alimentarea cu motorină să se facă neapărat prin o triplă filtrare, astfel ca impurităţile să nu mai înfunde pompa de injecţie. La fel, luară hotărîrea ca filtrele de motorină şi ulei să fie curăţate după 20 de ore de funcţionare, iar schimbarea uleiului să se facă după 40 de ore.

...Călătorii care treceau prin dreptul dealului Derjului a doua zi de dimineaţă văzură cu mirare cîteva tractoare ce înaintau de-a curmezişul pantelor foarte înclinate. Oprind căruţele, oamenii se adunau în pîlcuri şi admirau munca curajoasă şi îndîrjită a tractoriştilor. Mergînd cu tractoarele în formă de cerc-spirală, de la poalele dealului spre vîrf, de-a curmezişul curbei de nivel — şi nu pieptiş, cum se procedase în anii trecuţi, cînd s-a lucrat numai cu atelajele — la un moment dat tractoarele dispăreau după cotul dealului, apărînd abia după cîtăva vreme din stînga, dar ceva mai sus decît adineauri...

— Bine au chibzuit tractoriştii, spunea preşedintele gospodăriei colective din Beiu, tov. Oană Ion, care sosise cu o căruţă la faţa locului. În anii trecuţi, cînd dădeau ploi mari, apa forma puhoaie care se scurgeau cu repeziciune la vale, ducînd cu ele şi stratul bun de pămînt arabil. Apa nu avea nici o stavilă; dimpotrivă, scurgerea îi era uşurată fiindcă noi, după cum ştiţi, aram locul din vale în deal şi invers. Acum, brazdele făcute de-a curmezişul dealului o să împiedice scurgerea furtunoasă a apei la vale şi astfel pămîntul n-o să ne mai fie surpat de ploi.

Pentru a folosi fiecare ceas din timpul prielnic, mecanizatorii din brigada a 3-a s-au gîndit c-ar fi foarte bine să lucreze la arături şi în timpul nopţii. Astfel, cînd tractoriştii care araseră în timpul zilei plecară să se culce, lucrul nu încetă totuşi pe dealul Derjului. Două tractoare cu farurile aprinse continuară arătura începută. Cu ele lucrară, de data aceasta pînă după miezul nopţii, şeful de brigadă Vagner Andrei şi pontatorul-alimentator Daniel Gheorghe.

...În ziua de 28 octombrie, cînd se făcu bilanţul lucrărilor efectuate de tractoriştii de la S.M.T. Rupea, regiunea Stalin, în ultima decadă se putu constata că brigada a treia executase acelaşi volum de arături şi însămînţări ca şi mecanizatorii din brigada a VII-a, fruntaşă pe staţiune.

Iniţiativele tractoriştilor care lucrau la colectiva din Beiu îşi dădeau primele roade. Tractoristul Nicolae Drăgan realizase 76 la sută din planul de toamnă, iar tovarăşii lui îşi îndepliniseră normele de lucru cu regularitate. În lupta pentru îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 7 Noiembrie şi a Congresului partidului, ei lucrau acum în pas cu fruntaşii.

ION DRINCU

Luna prieteniei ROMÎNO-SOVIETICE

Sfaturi și îndemn din partea unui prieten drag

Despre vizita în gospodăria noastră a tovarășei Ana Mihailovna Ladani, Erou al Muncii Socialiste, șefă de echipă în colhozul „Lenin" din R.S.S. Ucraineană, membră a delegației sovietice care ne-a vizitat de curînd țara, am aflat cu o zi înainte de sosirea sa. Cu toții eram dornici și bucuroși s-o vedem cît mai repede în mijlocul nostru. Am primit-o cu nespusă bucurie atît noi, cît și țăranii muncitori cu gospodării individuale, iar pionierii i-au ieșit înainte cu flori.

Ana Mihailovna Ladani ne-a găsit pe cîmp, în mijlocul tarlalei de porumb înalt de 3 metri. Pînă să se strîngă toți colectiviștii, am cules împreună porumb; un coș întreg. A vorbit cu mine ca o soră și dacă ne-am fi putut înțelege fără tălmaci, aș fi socotit că femeia cu ochi albaștri din fața mea nu este venită de departe, ci e o vecină cu care mă văd în fiecare zi, într-atît îmi era de apropiată.

In vreme ce stam de vorbă, plimbîndu-ne de-a lungul ogoarelor, tovarășa Ladani a observat că pe o tarla struienii sînt mai rari și ne-a întrebat care este cauza și ce cantitate de porumb se recoltează la hectar de pe fiecare din aceste tarlale. Ce se întîmplase? Cînd au executat lucrările de întreținere, membrii brigăzii a doua, neconducînd prășitorile cu atenție, au tăiat o parte din firele de porumb de pe rînduri. Astfel, pe tarlaua lucrată de ei, cultura de porumb a rămas rară. La recoltare, au scos cu 500 kg de porumb boabe la hectar mai puțin decît brigada întîi.

A.M. Ladani ne-a arătat apoi cum a reușit echipa condusă de ea să recolteze de pe 16 ha însămînțate cu porumb de soiul Zakarpatie — un hibrid asemănător cu porumbul Dinte de cal pe care l-am însămînțat și noi — o producție de aproape 12.000 kg de știuleți la ha. Porumbul cultivat de echipa Anei Mihailovna a fost însămînțat în cuiburi așezate în pătrat, îngrășat cu un amestec de îngrășăminte granulate la primul și al doilea prășit și polenizat artificial. Plantele care n-au răsărit sau care au fost distruse de dăunători, echipa Anei Ladani le-a înlocuit cu altele, plantate în cuiburi nutritive.

— In cazul vostru, ne-a spus A. M. Ladani, completarea golurilor prin plantarea pe rînd a firelor de porumb crescute în cuiburi nutritive ar fi înlăturat paguba.

Cinci ore a durat discuția colectiviștilor cu Ana Mihailovna. Multe am învățat noi din această discuție. După ce ne-a arătat cum obține echipa ei recolte mari de porumb și de floarea-soarelui, Ana Mihailovna Ladani ne-a vorbit despre organizarea muncii în colhoz și căile de sporire a veniturilor.

— Insilozați nutrețuri verzi — ne-a sfătuit ea. Fără nutrețuri insilozate n-o să puteți mări numărul animalelor, iar fără acestea gospodăria nu va ajunge destul de puternică. In fermele zootehnice ale colhozului „Lenin" unde muncesc eu, sînt 1.580 de vite mari, 1.100 de porci, 1.670 de oi, 401 cai și multe păsări. Veniturile noastre vor trece anul acesta de 6 milioane de ruble.

Membrii gospodăriei noastre i-au pus multe întrebări Anei Mihailovna: Marin Sava, șeful brigăzii întîi de cîmp, s-a interesat cum este organizată o brigadă de cîmp; Nicolae Sava, șeful echipei întîi din brigada a II-a, a vrut să știe ce îndatoriri au șefii de echipă, cine îi numește și pe ce durată. Noi, femeile, am vrut să știm de ce drepturi se bucură colhoznicele în timpul nașterii și al alăptării copiilor.

După ce a răspuns fiecăruia, înainte de a pleca, Ana Mihailovna ne-a rugat să-i facem cunoștință cu o șefă de echipă din una din brigăzile de cîmp. Nu i-am putut îndeplini rugămintea. Deși avem colectiviste harnice și pricepute, nici una din ele n-a fost ridicată pînă acum în munci de răspundere.

— In colhozurile noastre, femeile s-au dovedit a fi o mare forță. E bine ca și dumneavoastră să le acordați toată încrederea și nu veți avea decît de cîștigat, ne-a sfătuit oaspetele. Puneți femeile să conducă echipe, brigăzi, să răspundă de ferme zootehnice și vă asigur că, după scurt timp, o să vă minunați de cîtă pricepere gospodărească vor da dovadă.

Am mai discutat cu A. M. Ladani despre participarea colectiviștilor la muncă, permanentizarea cadrelor de conducere și retribuirea în raport cu îndeplinirea planului de producție. Si în aceste probleme am căpătat de la colhoznica sovietică învățăminte prețioase. Le vom folosi întocmai.

La despărțire, i-am promis că-i vom scrie despre munca și realizările noastre și, la nevoie, îi vom cere sfatul. Ii vom scrie în curînd, să-i mulțumim încă o dată pentru sfaturile prețioase pe care ni le-a dat și să-i arătăm cum am început a le pune în practică.

Sîntem încredințați că și ea se gîndește la noi cu multă prietenie și că se va bucura nespus aflînd despre succesele dobîndite de noi pe calea întăririi și dezvoltării gospodăriei noastre colective.

ELENA STOICA
membră în consiliul de conducere al G.A.C. „Olga Bancic", comuna Coșereni, regiunea Ploești

Expoziție în cadrul gospodăriei colective

Cu prilejul sărbătoririi „Lunii prieteniei romîno-sovietice", cercul A.R.L.U.S. al gospodăriei agricole colective din comuna Ripile, raionul Tg. Ocna, regiunea Bacău, a organizat o expoziție intitulată „Colhoznicul savant Terenti Malțev".

Colectiviștii au cercetat cu mult interes fotografiile expuse reprezentînd sistemul agrotehnic elaborat de colhoznicul savant.

Andrei Pislaru
corespondent

Roadele aplicării metodelor sovietice

In cadrul manifestărilor culturale organizate cu prilejul „Lunii prieteniei romîno-sovietice", profesorul Zsombori Vasile a ținut în fața țăranilor muncitori din comuna Fizeșu Gherlei, raionul Gherla, o conferință despre roadele aplicării metodelor agrotehnice sovietice.

Conferința a fost ascultată cu viu interes de către țăranii muncitori, datorită îndeosebi faptului că a fost îmbogățită cu numeroase exemple din munca producătorilor agricoli din comună. Așa, de pildă, vorbitorul a arătat cum și-au muncit pămîntul țăranii muncitori Reti Ștefan și Măluțan Dumitru, care, folosind metoda sovietică a însămînțării porumbului în cuiburi așezate în pătrat, au obținut anul acesta o recoltă de peste 3.000 kg. de porumb boabe la hectar.

După conferință, numeroși țărani muncitori au luat cuvîntul, explicînd cum aplică ei unele din înaintatele metode sovietice. Bunăoară tovarășii Pop Andrei și Daneș Ștefan au arătat că zilele trecute au terminat semănatul grîului de toamnă după metoda însămînțării în rînduri încrucișate și sînt convinși că folosind această metodă agrotehnică sovietică vor dobîndi recolte și mai bogate în anul viitor.

Din carnetul unui reporter

„Sînt mașini sovietice"

Deunăzi, mă găseam la gospodăria agricolă de stat Periș din raionul Snagov. Nimerisem la remiza cu mașini. Priveam la cele două combine S-4, trecute încă din vară la odihnă, și fără voie-mi gîndul mi s-a oprit la folosul pe care aceste mașini îl aduc omului. De cîte munci obositoare nu-l scapă! Omul nu se mai încovoaie să secere grîul fir cu fir, să-l lege în snopi, să-l facă șire și apoi să-l treiere. Toate aceste lucrări combina le face deodată, repede și bine.

In timp ce priveam combinele, departe, pe tarlalele gospodăriei, se auzea duduitul ritmic al puternicelor tractoare „Stalineț". Făceau arături după sistemul agrotehnic elaborat de colhoznicul-savant Malțev. Remorcate de aceste puternice tractoare, plugurile desfundau pămîntul la o adîncime de 40 de centimetri.

Combine sovietice, tractoare sovietice, arătură după metode agrotehnice sovietice... In gospodăria de stat Periș, ca peste tot în țara noastră, dealtminteri, întîlnești la fiecare pas mărturii ale ajutorului frățesc ce ne este dat de către poporul sovietic.

...Dar, ceea ce nu am putut sa nu însemn în carnetul meu de reporter, ceea ce m-a uimit îndeosebi a fost fabrica de faguri artificiali pentru stupii de albine a gospodăriei agricole de stat. Mai văzusem „fabrică" de faguri și cu 15 ani în urmă: într-o maghernită, unde abia aveau loc să se miște, cîteva femei slabe și cu fața galbenă ca ceara pe care o topeau în cazane, pregăteau fagurii în niște forme asemănătoare celor de cărămidă. Ceara le opărea mîinile: o cărau cu ulcele de lut. Dacă vreuna din muncitoarele pe care le cunoscusem atunci ar vizita astăzi această adevărată fabrică de faguri, nu și-ar putea da seama unde se află. Sala spațioasă, curată ca o farmacie, cu ferestre mari, prin care lumina pătrunde nestingherită, mașinile noi și complicate, sclipitoare ca argintul, muncitoarele îmbrăcate în halate albe, toate acestea te fac să crezi că te afli într-un laborator al vreunui institut de cercetări științifice.

In această fabrică procesul de producție e în întregime automatizat. Muncitoarele Ana Neagu și Teodora Dorogan nu fac decît să supravegheze cele două mașini sovietice „Ucrainka 3". Ceara topită curge prin niște ighiaburi de metal în prima mașină, de unde iese apoi în forma unei foițe subțiri și netede. Foița asta de ceară intră în cel de al doilea agregat, care, prin presare, o transformă în faguri artificiali. O bandă rulantă duce fagurii la locul de depozitare, unde rămîn pînă ce sînt trimiși spre gospodăriile agricole de stat din întreaga țară. In opt ore de muncă, mașina de presat produce 800 kg. de faguri. Inainte de a se instala aceste mașini, producția zilnică era de opt ori mai mică, iar numărul muncitoarelor, de zece ori mai mare. In numai 6 luni de la intrarea mașinilor în funcțiune, fabrica de faguri a adus gospodăriei un venit de 48.000 lei.

— Cu luni în urmă, cînd ne-au sosit mașinile, nici unul dintre noi nu știa să umble cu ele — mi-a povestit, printre altele, tovarășul Dorogan Eftimie, tehnicianul fabricii. Ne-am sucit, ne-am învîrtit, am întrebat în dreapta, am întrebat în stînga, doar, doar s-o găsi cineva care să le dea de rost. Căutarea a fost zadarnică. Pînă la urmă, am ieșit singuri din încurcătură. Desfăcînd toate ambalajele, am găsit înăuntru și o documentație tehnică amănunțită. Am tradus-o în limba romînă și imediat după asta am început să instalăm, cu destulă ușurință, mașinile. Acum, vezi-le singur. Merg ca ceasul. Sînt mașini sovietice.

„Sînt mașini sovietice". Aceste trei cuvinte le-am auzit deseori rostite de muncitorii gospodăriei agricole de stat Periș. Simple, nemeșteșugite, dar spuse din adîncul inimii, aceste cuvinte exprimă recunoștință și dragoste nemărginită pentru poporul frate sovietic.

GH. ROȘU

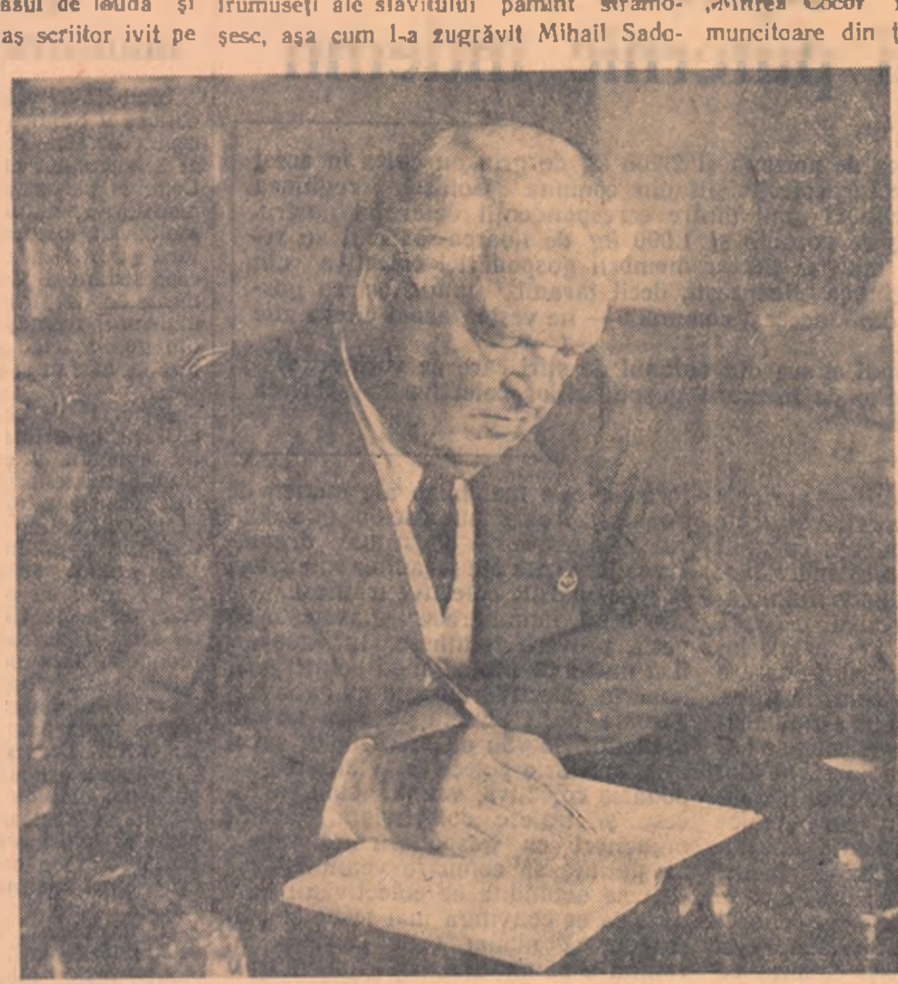
La aniversarea unui mare maestru al condeiului

Mihail Sadoveanu împlinește 75 de ani

Am fost poftit de ziarul „AGRICULTURA NOUĂ" să scriu despre maestrul Mihail Sadoveanu, care împlinește la 5 noiembrie șaptezeci și cinci de ani. E ca și cînd ai cere unui pui de prigorie să cînte slava și puterea unui vultur — ale cărui aripi desfăcute larg, au cunoscut de multă vreme zborul greu la amețitoare înălțimi.

Că și „AGRICULTURA NOUĂ" vrea să fie nelipsită de la ceasul de laudă și sărbătorire a acestui uriaș scriitor ivit pe pămîntul străvechii Moldove, mi se pare cu totul firesc și îndreptățit. Intîi și întîi fiindcă cititorii acestei foi sînt în marea lor majoritate țărani și odrasle de țărani, locuitori ai satelor de pe întinsul țării. Or, numai cînd mă gîndesc la acest lucru, parcă aievea îl văd între cei ce buchisesc seara, aplecați asupra acestor pagini, pe Mitrea Cocor, fostul argat, despre care Mihail Sadovea. nu a scris neasemuit de frumos, arătînd cum s-a ridicat un rob din tină și opreliști, din foame și bătaie, arătînd cum omul acesta, Mitrea Cocor, a ajuns să se bucure de libertate și de fericire. Parcă o văd pe Vitoria Lipan din povestirea „Baltagul" pornind pe urmele celor care i-au omorît bărbatul. Și iarăși, parcă aievea îl văd pe abatele de Marenne dintr-o altă carte a maestrului.

*
Petru Vintilă
* *

lui Sadoveanu, cutreierînd Moldova, minunîndu-se de bogățiile ei fără număr și de înțelepciunea adîncă a locuitorilor ei săraci, îmbrăcați în straie de in și de cînepă și încălțați în opinci. Il văd ivindu-se din depărtatele cețuri și întunecimi ale veacurilor trecute pe slăvitul în bărbăție Nicoară Potcoavă, conducător nefricos în lupta pentru libertate a celor mulți. Și ai. doma oștilor din vechime, îi văd rînduindu-se în fața-mi pe Cozma Răcoare și pe Mălinaș, pe Făt-Frumos Măzărean și pe întunecații bordeieni, pe Haia Sanis, floarea cea palidă și plină de sfiiciune, apoi pe Ion Rusu Ungureanu și pe moș Vîrlan, pe hangița Ancuța și pe moș Anania cel meșter la vînatul cerbilor și căprioarelor.

O dată cu toate aceste mari rînduri de oameni, mi se înfățișează neîntrecutele frumuseți ale slăvitului pămînt strămoșesc, așa cum l-a zugrăvit Mihail Sadoveanu în Nada Florilor și Valea Frumoasei, în Țara de Dincolo de Negură și în Ostrovul Lupilor, în toate cele peste 120 de cărți pe care le-a scris din anul 1904 și pînă astăzi.

L-am văzut în destule prilejuri pe Mihail Sadoveanu. I-am zărit căutătura ochilor săi ca sineala cerului, privirea sa plină de blîndeță. I-am ascultat glasul molcom, plin de sfătoșenia moldoveanului, i-am zărit părul alb, scînteietor ca argintul viu. Totdeauna am stat cuprins de emoție și bucurie în fața acestui maestru al literaturii și totdeauna, privindu-l, am avut deschisă larg înainte-mi panorama fără margini a locurilor și faptelor zugrăvite de acest neîntrecut povestitor.

Și, firesc, îmi vine mereu să spun că, în locul nefericiților bordeieni, azi avem țărani colectiviști și întovărășiți, avem tot mai mulți țărani care văd în gospodăria colectivă și în tractor o viață nouă, fericită. Istoria va arăta, fără îndoială, cît de puternică a fost influența romanului „Mitrea Cocor" în luminarea țărănimii muncitoare din țara noastră în privința noilor temeiuri ale agriculturii socialiste. Istoria va arăta, fără îndoială, însemnătatea povestirilor lui Sadoveanu în ce privește răspîndirea dragostei de carte în rîndurile milioanelor de țărani care vin seară de seară la căminul cultural și la biblioteca sătească.

Istoria nepărtinitoare nu va uita că acum vreo 15 și 20 de ani bandele de fasciști au ars în piețe cărțile lui Sadoveanu și le-au tăiat cu besmetice lovituri de secure. Aceeași istorie nu va uita să arate că din fragedă tinerețe acest mare scriitor a fost fără încetare alături de popor, alături de năzuințele sale sfinte de libertate și fericire.

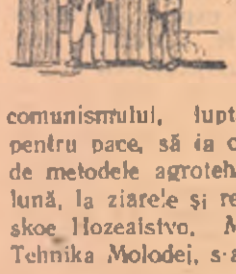
Neînfricat și neobosit luptător pentru pace, academician, președinte al Uniunii Scriitorilor din R.P.R., deputat în Marea Adunare Națională și vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, președinte al comisiei centrale de șah, pretutindeni acest scriitor înflăcărat își dăruie puterea sa de muncă, talentul său neîntrecut și marea lui dragoste față de om, de libertate și de înfrățire a popoarelor.

O dată cu zecile de mii de cititori ai ziarului „AGRICULTURA NOUĂ", îi urez marelui maestru al scrisului viața îndelungată și sănătate înfloritoare, îi urez să scrie noi cărți pentru slava poporului nostru harnic și îndrăzneț.

A APARUT:
Carnetul agitatorului pentru agitatorii din S.M.T. și G.A.S.
octombrie 1955
Din cuprins:
Să dăm toată atenția muncii politice în timpul iernii la gospodăriile agricole de stat și S.M.T.!
Marea însemnătate a executării la timp și în bune condiții a reparațiilor la mașini și tractoare
CONSTANTIN ȘERBAN
Din trecutul de luptă al partidului nostru
— Documente din istoria P.C.R.
— Doftana
V. NICOARA
— Organizația noastră de bază luptă pentru dezvoltarea continuă a gospodăriei de stat, pentru educarea muncitorilor în spiritul dragostei față de avutul obștesc
SUCZ ANDREI
— Activitatea politică a tractoriștilor din brigada noastră pentru transformarea socialistă a agriculturii
ION MOISE

Vești de la CORESPONDENȚI

Crește numărul abonaților la presa sovietică

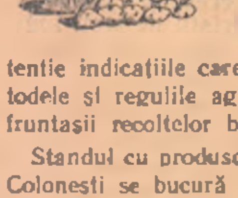
In comuna Cîndești din raionul Buhuși, numărul celor care citesc ziarele și revistele sovietice crește cu fiecare an.

Presa sovietică îi ajută pe țăranii muncitori din Cîndești să cunoască mai bine măreţele înfăptuiri ale constructorilor comunismului, lupta oamenilor sovietici pentru pace, să ia cunoștință mai repede de metodele agrotehnice noi. In această lună, la ziarele și revistele sovietice Selskoe Hozeaistvo, Molodeinaia Estrada, Tehnika Molodei, s-au făcut 72 de abonamente.

Printre cei dintîi care s-au abonat la presa sovietică se află țăranul muncitor Florin Gheorghe, învățătorul Mihalache Constantin, dr. Gheorghiță Elena și alții.

Tache Vasilache

Realizările fruntașilor din raionul Zeletin

Expoziția agricolă a raionului Zeletin, organizată în comuna Podu Turcului, este vizitată zilnic de sute de țărani muncitori. Vizitatorii privesc cu mult interes produsele expuse aci și își notează cu atenție indicațiile care vorbesc despre metodele și regulile agrotehnice aplicate de fruntașii recoltelor bogate.

Standul cu produsele întovărășiților din Colonești se bucură de o deosebită atenție. Recoltele bogate obținute de aceștia stîrnesc admirația tuturor. Aplicînd regulile recomandate de agrotehnică, întovărășiții au obținut la hectar 4.150 kg de orz și 2.350 kg de grîu.

Si țăranii muncitori cu gospodării individuale care și-au lucrat pămîntul după sfaturile agronomilor au obținut recolte bogate. Printre cei care participă la expoziție este și Vasile T. Grigoraș. Pe o suprafață de 2 hectare, el a semănat porumbul în cuiburi așezate în pătrat, l-a prășit de mai multe ori și la timp și a obținut o recoltă de 4.822 kg de porumb știuleți la hectar.

La expoziție, sînt prezentate și produse dobîndite pe cele 34 de loturi demonstrative din raionul Zeletin. Produsele acestea dovedesc cît de important este să se aplice întregul sistem de reguli agrotehnice la cultura porumbului. Iată standul cu produse de pe lotul demonstrativ din comuna Stănești. Lîngă un șir de știuleți de toată frumusețea, este prinsă o tăbliță. Citind cele scrise pe ea, aflăm că cursanții cercului agrotehnic din Stănești au însămînțat acest porumb în cuiburi așezate în pătrat, i-au administrat îngrășăminte minerale în timpul vegetației și l-au prășit de cîte ori a fost nevoie. Rezultatul muncii lor este: 10.000 kg de porumb-știuleți la ha.

In cadrul expoziției, sînt nenumărate exemple din care reiese importanța deosebită ce o are în sporirea producției agricole, aplicarea metodelor agrotehnice. Vizitatorii expoziției învață și din aceste exemple cum trebuie să lucreze pe viitor pămîntul pentru a culege roade cît mai bogate.

Ing. Năstase Ion

In comuna Tuțcani s-a deschis un magazin universal

Nu de mult, în comuna Tuțcani, raionul Murgeni, a fost ridicată o nouă construcție: magazinul universal al cooperativei.

Cu puțin timp în urmă, oricine ar fi trecut prin această comună ar fi văzut cu cît elan lucrau țăranii muncitori la ridicarea noii clădiri. Ei au prestat multe ore de muncă voluntară spre a asigura pentru magazinul de pe lîngă cooperativa lor un local trainic și încăpător. De pildă, Stelea Tăbăcaru a cărat cu carul său nisip și var, Ion Bujoreanu a lucrat la ridicarea zidăriei, iar Sandu Boros a făcut tîmplăria.

Acum, în raioanele de textile, încălțăminte, fierărie și altele ale noului magazin, țăranii muncitori din comuna Tuțcani pot găsi frumoase și variate mărfuri.

Donose Nicolae

Tăierea de ușurare a viței de vie trebuie făcută în mod rațional

Printre lucrările de toamnă care se execută în vii și contribuie la ridicarea producției de struguri este și tăierea de ușurare. Această lucrare se face după culesul strugurilor, pînă la 1 decembrie, o dată cu desprinderea coardelor de pe spalier sau araci.

Tăierea de ușurare constă în scurtarea coardelor și înlăturarea celor care prisosesc, precum și în reducerea unei părți din coardele din care urmează a se alege cepii. Lucrările de ușurare și înlăturare trebuie să se facă astfel, încît pe butuc să rămînă cel puțin de două ori mai multe coarde decît necesarul pentru o tăiere rațională în primăvară.

In cazul cînd nu s-a aplicat în cursul lunii august cîrnitul (retezatul lăstarilor), această operație de îndepărtare a extremităților tuturor coardelor la 15—20 cm. de la sîrma a 3-a, se va face o dată cu lucrarea de ușurare.

Prin tăierile de ușurare, butucii pot fi mai ușor îngropați, iar primăvara dezgropatul și tăiatul se fac mai lesne. Astfel ușurarea viei în toamnă contribuie și la reducerea necesarului de brațe de muncă în primăvară.

In efectuarea lucrărilor de tăiere, trebuie însă să ținem seama de faptul că aceste operații nu vor fi făcute la toate viile. Așa, de pildă, la viile bătute de grindină nu se vor executa tăierile de ușurare și nici la cele ai căror butuci sînt slab dezvoltați. De asemenea, nu se va aplica tăierea de ușurare la viile situate în regiunile sudice, călduroase, unde se practică numai mușuroirea butucilor, nu și a coardelor.

Anul acesta, datorită timpului ploios, lăstarii au crescut mult. Ca urmare, se impune ca înlăturarea coardelor care n-au ajuns să se coacă bine, precum și a vîrfurilor coardelor crude, să se facă chiar și în unele podgorii situate în regiunile sudice.

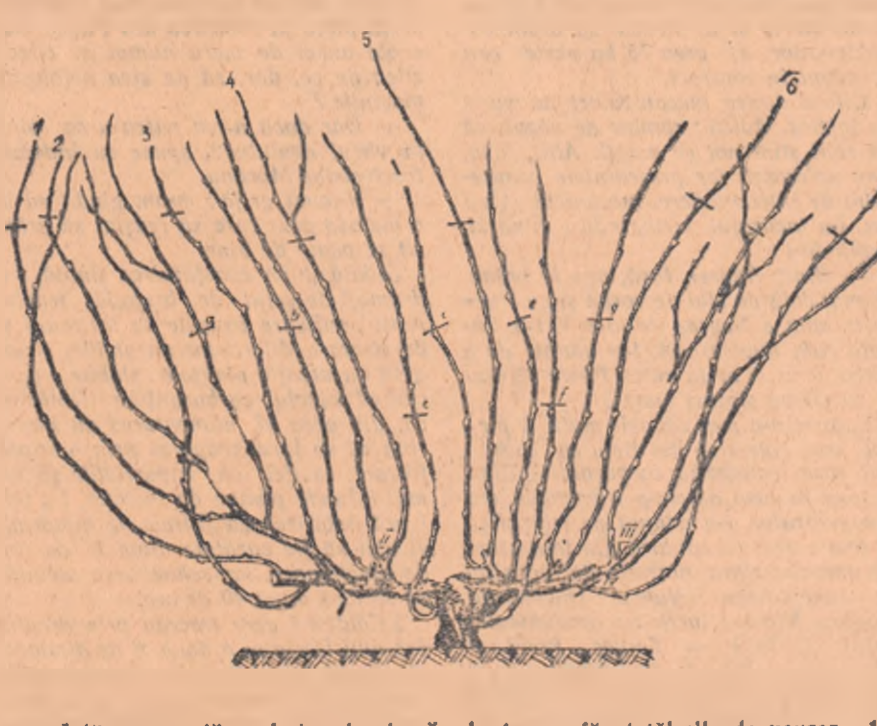
Din cauza insolației mult reduse, partea dinspre vîrf a multor coarde este crudă sau insuficient coaptă. In acest caz, ușuratul se va face îndepărtîndu-se absolut toate porțiunile de coarde necoapte. Aceasta, deoarece coardele necoapte și îngropate pot fi ușor atacate de mucegaiuri și în special de mucegaiul alb (Roselinia Necatrix). Acest mucegai poate infecta ușor și coardele bune, ceea ce ar produce o pierdere însemnată de muguri vegetativi și fructiferi.

Este cu totul greșită executarea unei tăieri definitive toamna, cum se obișnuiește în unele podgorii ale țării, ca de exemplu Drăgășani, regiunea Pitești, Șiria, regiunea Arad, etc., fiindcă, în timpul iernii, o parte din coardele rămase după tăierea definitivă din toamnă pot fi distruse de ger sau prin clocirea ochilor. Astfel, coardele pierdute nu mai pot fi recuperate, iar recolta de struguri este amenințată.

De asemenea, în regiunile sudice, călduroase, unde brumele tîrzii de vară cad des, tăierea definitivă de toamnă trebuie evitată mai ales la soiurile timpurii întrucît, prin executarea ei toamna, plînsul fiind redus, se provoacă o dezmugurire timpurie, care pune în pericol mugurii, precum și lăstarii degajați.

Ținînd seama de condițiile speciale ale acestui an, inginerii și tehnicienii viticoli din toate sectoarele de activitate au datoria să îndrume în mod concret podgorenii: pentru ca aceștia să țină seamă, în executarea tăierilor de ușurare, de specificul locului respectiv.

Să acordăm toată atenția executării în bune condiții a acestei lucrări, întrucît operația de ușurare constituie o verigă din lanțul lucrărilor tehnice menite să asigure o producție mare de struguri.

Iată cum arată un butuc de vie căruia i s-au făcut tăierile de ușurare. 1—8 reprezintă coardele care urmează să fie scurtate; a-g — coardele scurtate în vederea lăsării cepilor de rezervă și de înlocuire; I-IV — îndepărtări complete de corcani și coarde.

Ing. IORDACHE DOBRESCU
Direcția pomiculturii și viticulturii din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Timpul probabil pentru zilele de 2, 3 și 4 noiembrie 1955

Vremea rămîne în general închisă și umedă, cu cer schimbător, mai mult acoperit în vestul și sudul țării. Vor cădea ploi slabe, intermitente, mai întîi în jumătatea de sud-vest a țării, apoi și în rest. In munți ninsoare. Vîntul va sufla moderat din est și nord-est. Temperatura aerului în creștere va înregistra noaptea ca valori minime între zero grade și 7 grade, iar ziua valori maxime între 9 grade și 15 grade. Solul va fi umed iar temperatura lui la ora 8 dimineața, la adîncimi de 5—20 cm., va oscila între 1 grad și 10 grade.

Animalelor — hrană din belșug pentru timpul iernii

Dezvoltarea sectorului zootehnic al gospodăriei a fost preocuparea noastră de căpetenie încă de cînd a luat ființă gospodăria colectivă. Dar, dacă acum cinci ani nu ne puteam mîndri cu sectorul nostru zootehnic, fiindcă animalele de atunci din gospodărie le puteai număra pe degete, astăzi, lucrurile stau cu totul altfel. In grajdurile gospodăriei se găsesc 87 de vite cornute mari, din care 33 de vaci, 700 de ovine din care 460 de oi mame, și 70 de porcine din care 30 de scroafe fătătoare. Ca animale de muncă, gospodăria are 107 vite.

Pentru ca de la aceste animale să putem avea și producții mari de lapte, carne, lînă etc., noi ne-am îngrijit ca în primul rînd să le asigurăm o hrană abundentă și variată. Acest lucru l-am realizat printr-o alimentație și îngrijire cît mai bună a animalelor în tot timpul anului. Tocmai de aceea, ne-am străduit ca de pe fiecare hectar de pășune naturală sau artificială să obținem mari cantități de furaje. De exemplu, cele 286 ha de fîneață au dat o producție de masă verde la hectar aproape dublă față de cea obținută în anul trecut.

Ca urmare a aplicării îngrășămintelor, iarba a crescut viguroasă, din belșug, astfel că numai în prima coasă noi am realizat peste 62 de vagoane de fîn. La acestea s-au adăugat cantitățile mari de fîn care s-au obținut de pe cele 30 ha cultivate cu borceag și 15 ha cu trifoi vechi. Astfel, am avut posibilitatea să asigurăm întreg necesarul de nutrețuri fibroase pentru animalele gospodăriei și să dăm și colectiviștilor, la împărțirea avansului, o cantitate însemnată de fîn pentru fiecare zi-muncă.

Dar, în afară de nutrețurile fibroase, pentru perioada de iarnă am însilozat 600 tone de nutreț, adică de cinci ori mai mult decît anul trecut. De ce am procedat astfel? Pentru că, atunci cînd le-am hrănit cu nutreț murat, vacile au dat cantități mult mai mari de lapte. Si aceasta ne-a fost de învățătură. Am ținut însă seama și de recomandările care ni le-au făcut specialiștii sovietici, cînd au fost la noi în țară, în legătură cu folosirea metodelor de însilozare porumb. De aceea, din întreaga cantitate însilozată, 350 de tone au fost porumb furajer (200 tone de tulpini și știuleți la un loc, iar 150 tone separat, știuleții fiind recoltați în stadiul de lapte-ceară). Știuleții murați îi vom folosi în special pentru hrana porcilor, deoarece înlocuiesc foarte bine o parte din concentrate.

Ca nutrețuri suculente, în afară de cele însilozate, noi am asigurat pentru hrana animalelor 8 vagoane de cartofi, 12 vagoane de morcovi furajeri și 54 vagoane de tăieței de sfeclă de zahăr.

Pe lîngă furaje suculente, am avut grijă să pregătim și alte cantități de nutreț. Astfel, am oprit pentru hrana animalelor pînă vor ieși din iarnă cantitatea de 530 de tone de fîn, pe care l-am depozitat în șuri, în apropierea grajdurilor, pentru ca transportul lui să se poată face ușor chiar și pe vreme mai rea. La fel au fost depozitate și cele 30 de vagoane de paie de ovăz, ca și paiele pentru așternut. De asemenea, ne-am îngrijit să asigurăm și cantitățile de nutrețuri concentrate necesare hrănirii cît mai complete a animalelor în perioada de iarnă. Pînă în prezent, în magazia noastră sînt depozitate 17 tone de orz și 40 tone de ovăz. In afară de acestea, pentru produsele animale contractate cu cooperativa, vom mai primi, pe lîngă bani, 15 tone de tărîțe de grîu și 30 tone de turte de floarea-soarelui.

Dînd în hrana animalelor atît nutrețuri suculente și fibroase, cît și nutrețuri concentrate, producția lor se va menține ridicată și chiar va crește în perioada de stabulație.

VĂTAȘOIU BADEA
președinte
și
GROSS IOAN
brigadier zootehnic
G.A.C. Codlea, regiunea Stalin

Insilozează cantități însemnate de nutrețuri

In regiunea Cluj, anul acesta au fost însilozate cantități însemnate de nutrețuri. Muncitorii din gospodăriile agricole de stat din această regiune au luat hotărîrea ca pentru fiecare vacă de lapte să însilozeze cîte 7 tone de nutreț.

Astfel, în gospodăria agricolă de stat Cămărașu s-au însilozat pînă acum 1.055 tone de furaje, iar muncitorii din gospodăria de stat Cluj au asigurat cantitatea de 1.022 de tone de nutreț murat pentru hrana animalelor în perioada de stabulație. Mari cantități de furaje au fost însilozate și la gospodăriile agricole de stat Cojocna, Teaca, Lechința.

In afară de cele 770 tone de porumb furajer însilozat întreg, muncitorii de la gospodăria agricolă de stat din Gherla au însilozat separat și 50 tone de știuleți de porumb, așa după cum i-au învățat specialiștii sovietici care ne-au vizitat țara.

Pînă acum, în gospodăriile de stat din regiunea Cluj au fost însilozate peste 6.300 de tone de porumb, sfeclă furajeră, floarea-soarelui și iarbă de Sudan.

Anul acesta, și gospodăriile agricole colective din regiunea Cluj au însilozat nutrețuri în cantități cu mult mai mari față de anul trecut. Colectiviștii din Plăești, Bolduț, raionul Turda, ca și cei din Jeica, raionul Bistrița și din Cuci, Iernut, raionul Luduș, Gilău, raionul Cluj, au însilozat pînă acum pentru fiecare vacă cu lapte cîte 5—6 tone de nutreț format din porumb furajer, lucernă și trifoi în amestec cu coceni de porumb.

Insilozarea culturilor furajere și a resurselor secundare vegetale continuă în întreaga regiune.

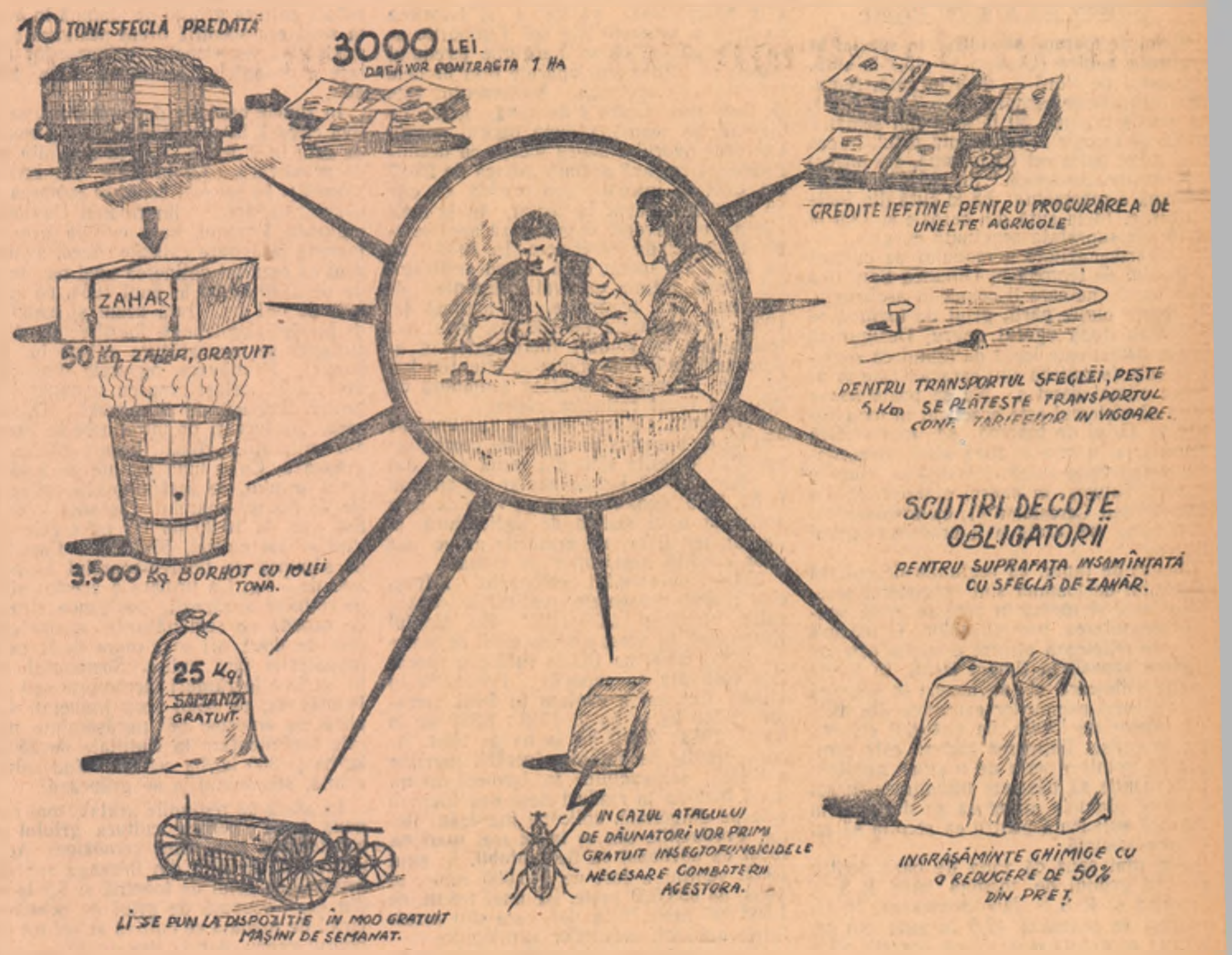
C. DUMBRAVĂ

Se dezvoltă creșterea oilor

Republica Populară Romînă se găsește astăzi în rîndul țărilor mari crescătoare de oi din Europa. Ca urmare a măsurilor luate, efectivul de oi țigăi, merinos și spancă a crescut în anii cincinalului cu aproape 1.000.000 de oi. Gospodăriile agricole de stat au sporit efectivul oilor cu lînă fină și semifină cu 70,6 la sută în anul 1954, față de anul 1950, iar în gospodăriile agricole colective numărul oilor la 100 ha. teren arabil, pășuni și fînețe a crescut de la 38 de oi în anul 1952 la 62 de oi în anul 1954. Cel mai mare efectiv de ovine îl au marile regiuni cerealiere ale țării — Constanța, Galați, Iași. In regiunea Galați, de exemplu, numărul oilor cu lînă fină și semifină ajunge la 83 la sută din totalul efectivului, iar în regiunea Constanța la 92 la sută. In regiunea Constanța, pe fiecare 100 ha de teren arabil, pășuni și fînețe, se cresc 747 de oi, în regiunea Bîrlad 701, iar în regiunea Pitești 629 de oi. In regiunea Craiova, care dispune de mari suprafețe de pășuni naturale, atît în părțile muntoase cît și în Lunca Dunării, la 100 ha se găsesc 624 de oi.

Creșterea oilor și în special a celor cu lînă fină și semifină va lua în viitor o mare extindere: se prevede ca în următorii 5 ani, numărul oilor să crească la 15.000.000, din care 8 milioane de oi cu lînă fină și semifină. De asemenea, în aceeași perioadă se prevede ca producția de lînă fină să ajungă la 5 kg. de fiecare oaie merinos, iar cea de lînă semifină la 3 kg. In acest scop se va aplica pe o scară mai largă pășunatul rațional, pentru a se asigura un spor de producție de iarbă de 15-20 la sută. Numeroase expediții științifice care au făcut cercetări în munții și șesurile țării au stabilit căile de îmbunătățire a pășunilor naturale pentru sporirea producției de lînă și lapte la hectarul de pășune. Un colectiv al Academiei R.P.R., condus de dr. D. Pușcaru, a făcut cercetări în munții Bucegi. Prin aplicarea de îngrășăminte naturale și organice pe pășunile mai importante, cercetătorii au obținut o sporire a producției de iarbă de la 1.600 kg. la hectar la aproape 7.500 kg. la hectar. In alte locuri ale munților Bucegi s-au îngrășat pășunile prin tîrlire și s-au aplicat amendamente de var ceea ce a dus la obținerea unei producții pînă la 16.000 kg. de iarbă la hectar. De asemenea, s-au făcut cercetări la pășunea Crint din apropierea Sibiului. Toate aceste cercetări au arătat că sînt posibilități largi pentru îndeplinirea sarcinilor de viitor privitoare la creșterea oilor în țara noastră.

Ce avantaje au producătorii agricoli care încheie contracte pe termen lung pentru cultivarea sfeclei de zahăr

O situație care nu mai poate dăinui

In primăvara aceasta, în gospodăria agricolă de stat Măicănești, regiunea Galați, s-a înregistrat un procent mare de mortalitate la animale și în special la miei. Producția la lapte scăzînd și ea, nici în această privință nu s-a putut realiza sarcina de plan. Aceste pierderi se datoresc într-o măsură însemnată faptului că animalele nu au avut adăposturi corespunzătoare în anul trecut.

Ar fi fost normal ca, anul acesta, învățînd din lipsurile sale, conducerea gospodăriei să ia măsuri din timp pentru repararea saivanelor, deoarece chiar și cele mai „bune" trebuie reparate în proporție de 40 la sută. Posibilități au existat, deoarece încă de la începutul anului au fost repartizați 114.000 lei pentru reparații, iar devizele au fost întocmite din luna aprilie. Lucrările urmau să se înceapă în luna mai, dar a trecut și vara, s-a ajuns în luna octombrie, iar lucrările tot nu au început.

De această nepăsare este vinovată în primul rînd vechea conducere a gospodăriei. De cînd conducerea gospodăriei a trecut în alte mîini se observă o oarecare schimbare și anume, la saivanul de la secția Stupina au început lucrările de reparații însă ritmul în care se lucrează lasă foarte mult de dorit. Conducerea gospodăriei (director Toma Ion și inginer șef Popa Ștefan) trebuie să ceară Intreprinderii de construcții 171 Focșani să execute lucrări de bună calitate și în termenul stabilit.

Actuala stare de lucruri ar trebui să dea de gîndit tovarășilor din conducere. Ei sînt direct interesați în terminarea cît mai grabnică a lucrărilor de reparație a saivanelor, în care vor fi adăpostite cele 5.895 de oi, cît are gospodăria. La secția Salcia, bunăoară, vor trebui adăpostite pe timpul iernii 3.000 de oi, dar, din cele 3 saivane, 2 nu au decît scheletul din lemn, celălalt necesitînd și el foarte multe reparații.

Nici situația construirii noilor grajduri nu este mai bună. Avînd în vedere că această gospodărie are posibilități să-și dezvolte continuu sectorul zootehnic, s-au investit sume importante de bani pentru a se construi 3 grajduri de vaci și unul pentru caii de muncă la secția Stupina, un grajd pentru tineretul taurin la secția Salcia și 2 saivane la secția Oprea. In ce stadiu se află aceste lucrări? Cele 3 grajduri de vaci care au fost începute în 1954 și care trebuiau date în folosință anul acesta în trimestrul II nu sînt terminate. Grajdul pentru tineretul taurin de la secția Salcia, început în anul 1953, de asemenea nu este terminat și nici nu se lucrează la el. Cît despre cele 2 saivane de la secția Oprea, care trebuiau date în folosință anul acesta tot în trimestrul II, unul are turnată numai fundația, la celălalt s-a făcut numai scheletul din lemn, iar stuful pentru acoperiș stă și putrezește acolo încă din luna mai.

Pînă la venirea iernii, au mai rămas puține zile. De aceea, se impune ca ritmul lucrărilor de reparații și de construcții în această gospodărie să se intensifice. Intreprinderea de construcții 171 Focșani trebuie să privească cu mai mult simț de răspundere îndeplinirea obligațiilor sale față de planul de construcții din gospodăria Măicănești. Totodată, conducerea gospodăriei are datoria să creeze condiții cît mai bune de cazare și hrană pentru muncitorii constructori și să meargă în fiecare zi pe șantier, ca să cunoască stadiul lucrărilor și felul cum se execută acestea. Atunci cînd observă anumite greșeli, trebuie să atragă imediat atenția constructorilor asupra lor, nu la recepționarea adăpostului, cînd va fi prea tîrziu.

Rezolvîndu-se această spinoasă problemă a adăpostirii animalelor, vor fi evitate mortalitatea la animalele tinere, scăderea producției de lapte și lînă, și avorturile la animalele gestante.

Ing. C. DIMITRIU

Angajamentul celor din Mitreni

Pe sub podeaua de lemn a bacului, apele gălbui ale Argeșului clipoceau leneș. Ca să lase loc carelor, oamenii se înghesuiră lîngă cirmă. Aprindeau cîte o țigară și priveau în tăcere către cîmpurile învăluite într-o piclă alburie-lăptoasă.

— Atunci... așa rămîne, cum am hotărît. De la cîmp, primul drum la bază, la Oltenița, cu cota.

Marin Podaru — cel care vorbise — privi întrebător către cei din jur.

Frate-său Ilie, Ion Postăvaru, Năstase Herăscu și ceilalți care se aflau pe bac dădură din cap a încuviințare.

Tălpicea greoaie a bacului hîrșcîi pietrișul malului. Ajunseseră. Boulenii fură apucați de coarne și mînați încetinel pe podina lunecoasă a bacului. Apoi plecară și oamenii.

De pe celălalt mal învăluit în ceață răsună un chiot prelung. Alunecînd de-a lungul cablului din oțel împletit, bacul, asemeni unei lighioane uriașă, o luă îndărăt pe firul apei...

★

Desfăcuți din pănușile cu foșnet uscat de pergament, știuleții se arătau făloși. Boabele galbene, așezate în rînduri drepte cotorul învăluit în întregime, pînă în vîrf. Oamenii lucrau repede, cu îndemînare. Din cînd în cînd, se auzeau frînturi de vorbe:

— Băă... de nu scot 3000 de kile la hectar, să-mi radeți mustața.

Și Ion Postăvaru săltă deasupra capului cîțiva știuleți de toată frumusețea. Apoi, se puse din nou pe lucru. Mai cu spor ca înainte. Către prînz, carele erau pline. Se înșiruiră ața de-a lungul drumeagului și o porniră către Oltenița. Primul drum, cu primele care încărcate cu porumbul recoltat, cei din Mitreni l-au făcut către baza de recepție. In urmă cu trei săptămîni, așa se vorbiseră să facă. Și așa au făcut. Un singur car a cîrmit-o către stînga, pe drumul satului. Al lui Popliceanu.

★

Mitrenii îi comună mare. Laolaltă cu cele două sate — Clătești și Valea Roșie, să tot aibă vreo 700 de familii.

Oamenii de aici au muncit bine pămîntul. Anul a fost și el îmbelșugat, cu toate toanele vremii.

Fruntași pe raion la însămînțat și la recoltare, fruntași la predarea cotei de grîu...

Se cade oare mă fraților, tocmai la urmă să ne pierdem cinstea?

Ilie Anghel, secretarul organizației de bază, privi către oamenii adunați la sfat la căminul cultural.

In ziua aceea, au luat ei hotărîrea să ducă cota de porumb cuvenită statului direct de pe cîmp la bază, la Oltenița.

Dar au fost și din cei care au cugetat că-i mai apropiat, mai ușure drumul către pătulul din ogradă.

— Și cota cînd ai de gînd s-o dai? l-a întrebat agitatorul Marin Podaru pe Mitică Popliceanu.

— Apăi — și omul se scărpină încurcat după ceafă — gîndeam să duc la tîrg la Oltenița vreo două căruțe de varză și-apoi, mai la urmă, să mă reped și cu cota. M-o mai îngădui și statul oleacă, ce zici?

Marin îl privi lung.

—Să te aștepte, carevasăzică, statul pe tine, ai? Hal socoteală, n-am ce zice. Uite, la asta am să-ți dau un răspuns mai pe ocolite. Cîți ani sînt de la povestea cu țigla? Trei, patru, cam așa ceva. Ai rupt de la gura copiilor și ai strîns ban lîngă ban, să cumperi țigla pentru învălitul casei. S-a răsturnat bacul cu căruțele de pe el. Abia ai scăpat boulenii și carul. Iar țigla? Zace acoperită de mîl în fundul Argeșului.

I se înnegură privirea lui Popliceanu. De cîte ori își amintea de țigla pierdută, îl săgeta la inimă.

— Și... — continuă Marin — parcă numai tu ai fost cu paguba? In fiecare an își pierdeau oamenii ba foale, ba grîne, chiar și vite. D-apoi dublele de porumb pe care le plătim drept chirie ăluia cu bacu'? Și-acum, ia privește. Se vede și de la tine din ogradă mîndrețea de pod pe care-l facem cu ajutorul statului. O să dureze o veșnicie. Pînă-n anul nou e gata. Și pe urmă, nu tu bac, nu tu chirie, treci podul și ai ajuns acasă. Apoi, dispensarul, școala, căminul cultural și cîte nu s-au mai făcut la noi în anii din urmă. Se îngrijește, carevasăzică, statul de nevoile noastre și noi... să ne mai aștepte cu cota, ai?

— Ei, vere Marine, oprește, gata. Ajunge o măciucă la un car cu oale. Ai dreptate, ce mai încolo, încoace. Să știi că mîine în zori îs la bază cu cota. Varza poate să mai aștepte.

★

Angajamentul țăranilor muncitori din Mitreni n-a rămas vorbă goală. De cînd a început culesul porumbului, ritmul de predare al cotelor este de 30 tone pe fiecare zi. De două ori pe cît sună planificarea. In numai trei săptămîni, planul colectărilor pe comună a fost îndeplinit în proporție de 80 la sută. Acu, mai au o ambiție: sărbătoarea de 7 Noiembrie să-i găsească cu planul îndeplinit.

Să nu credeți cumva că nu va fi așa. Vorba lui Marin Podaru: „Cei din Mitreni n-o să-și piardă cinstea la urmă".

S. LEONARD

Agregate din cîte două tractoare pentru executarea arăturii după sistemul Malțev

Invățînd din bogata experiență sovietică, anul trecut, pentru prima oară în țara noastră, în numeroase gospodării de stat și gospodării colective au fost făcute arături după sistemul agrotehnic elaborat de către colhoznicul om de știință T. S. Malțev. După acest sistem se execută afînarea adîncă a solului la 40—50 cm o dată la 4—5 ani, fără întoarcerea brazdelor și răsturnarea straturilor.

Se știe că pentru lucrarea de desfundare, plugurile trebuie să fie echipate cu trupițe, cu bîrse turnate sau cu cuțite în formă de săgeată.

In agricultura țării noastre, în momentul de față cea mai largă răspîndire o are plugul „Ilie Pintilie", care, adaptat a plugului „Ilie Pintilie", ci și a altor tipuri de plug) să se facă cu două tractoare. Acestea pot fi amîndouă K.D.P.-35, sau unul K.D.P.-35 și al doilea K.D.-35, în care caz tractorul K.D.P.-35 se va pune la plug, iar tractorul K.D.-35, în față cuplat în linie (fig. 1).

Cuplarea tractoarelor se face cu ajutorul unui cablu flexibil de oțel, lung de 5,5—6 m, avînd diametrul de 13 mm și rezistența la rupere de 7.000 kg. Fixarea se va realiza cu ajutorul unor ochiuri la capetele cablului. Aceste ochiuri pot fi confecționate în orice atelier. Ele trebuie să fie întărite la partea interioară printr-o fîșie de tablă și strînse cu bride (fig. 2).

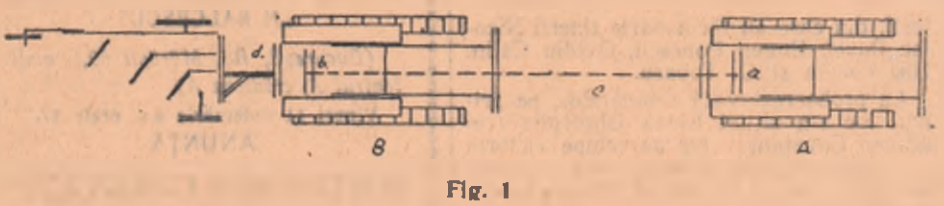

Fig. 1

pentru arătura sistem T.S. Malțev, cere o forță de tracțiune la cîrlig ce variază între 2200—2500 kg cu 2 trupițe. Aceasta înseamnă că, pentru ca plugul să fie tractat în condiții normale, este necesară folosirea unui tractor de mare putere. După cum se știe, S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat din țara noastră sînt dotate însă în cea mai mare parte cu tractoare de putere mijlocie.

Din experiențele făcute de I.C.M.E.A., s-a constatat că plugul adaptat pentru arătura după sistem Malțev poate fi folosit în agregat cu tractorul K.D.-35 sau K.D.P.-35, tractoarele de bază ale agriculturii noastre, dar numai în terenuri ușoare și mijlocii și în anumite condiții de umiditate.

Pentru ca întreaga suprafață planificată a fi lucrată după sistemul Malțev să poată fi arată, Institutul de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii recomandă ca remorcarea plugului adaptat pentru acest scop (nu numai

Cuplarea celui de al doilea tractor (B) se face numai prin cîrligul de tracțiune. Este interzisă agregarea prin intermediul șasiului, deoarece atrage după sine deteriorarea tractorului.

Cablul se fixează cu capătul anterior la orificiul din mijloc (a) al barei de tracțiune de la primul tractor. Cablul (c) trece pe sub tractorul al doilea și se leagă cu capătul posterior la orificiul al treilea (b) de la dreapta spre stînga a barei de tracțiune (l) de la cel de al doilea tractor (fig. 3).

Pe traversa din față a șasiului tractorului al doilea se va prinde cu șuruburi un cadru metalic pentru a se limita deplasarea cablului, care ar putea atinge șenila (fig. 4). Pentru a se asigura lucrul în bune condiții, distanța dintre tractoare trebuie să fie de minimum 2,4 metri.

Primul tractor (A) poate să aibă, fără să influențeze mersul plugului, o abatere de 20 cm la dreapta sau la stînga față de axa longitudinală a agregatului. Menținerea plugului în brazdă o asigură tractorul al doilea, de care plugul este prins prin triunghiul de tracțiune fixat la ori-

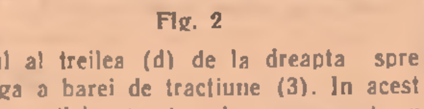

Fig. 2

ficiul al treilea (d) de la dreapta spre stînga a barei de tracțiune (3). In acest mod, șenilele tractoarelor merg pe teren nearat.

In cazul cînd agregatul este format din două tractoare K.D.P.-35, se recomandă înlocuirea șenilelor înguste cu șenile late, pentru a se realiza stabilitatea necesară și pentru ca întoarcerile să se efectueze cu ușurință.

Inlocuirea șenilelor înguste trebuie făcută și în cazul folosirii a două tractoare diferite — K.D.-35 și K.D.P.-35, pentru a se realiza o aderență uniformă.

Tractoarele trebuie să acționeze uniform din toate punctele de vedere. In scopul sincronizării funcționării lor, este nevoie să se demonteze pompele de injecție și să se verifice etanșeitatea ventilelor, și a elementilor, să se regleze debitul și turația regulatoarelor la 705 rot/min, operații ce se fac la bancul de probe — pompe de injecție — în atelierele unităților.

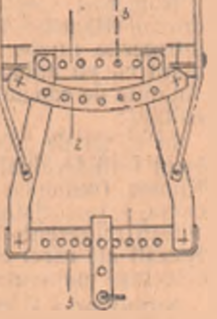

Fig. 3

Pentru ca pornirea tractoarelor să se facă simultan, se întinde cablul de către primul tractor, se cuplează în viteza de lucru și se accelerează la maximum. La un semn al primului tractorist, se cuplează ușor ambreiajul și tractoarele pornesc în brazdă.

In timpul lucrului, tractoristul al doilea urmărește mersul plugului și semnalează tractoristului din față defecțiunile ce s-ar ivi.

Exploatarea agregatului se face pe parcele de lucru împărțite în postate cît mai lungi, corespunzătoare productivității agregatului într-un schimb. La capetele postatei, trebuie să se lase cîte o fîșie de 8—10 m lățime, pentru întoarceri. Intoarcerea trebuie să se facă în mod normal spre stînga cu o rază de 5—7 m. Arătura se execută prin metoda parcursurilor liniare cu deplasare „în părți" și întoarceri fără buclă. Trecerea se face perpendicular pe răzoare, pentru distrugerea acestora și uniformizarea terenului.

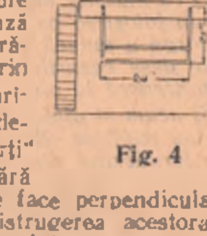

Fig. 4

Forța de tracțiune la cîrlig pe ambele tractoare este de 2300—2500 kg — respectiv cîte 1150—1250 kg — pentru fiecare tractor, la viteza a II-a de lucru de 4,4 km pe oră. Consumul de combustibil este de 45 litri la hectar, iar productivitatea obținută de 1,55 ha/zi la adîncimea de 45 cm și o lățime de lucru de 88 cm.

Buna calitate a lucrului, ușurința de manevrare și securitatea muncii impun deservirea acestor agregate de către mecanizatori cu o calificare superioară.

Un astfel de agregat se folosește în prezent de către grupul de experiențe I.C.M.E.A. la S.M.T. Hagieni, regiunea Constanța pe o tarla a gospodăriei colective din Hagieni. De asemenea se vor începe a se executa arături după sistemul Malțev, la gospodăria agricolă de stat Fundulea din raionul Brănești, regiunea București.

EMILIA CRIȘAN
aspirant I.C.M.E.A.

Să distrugem omida păroasă, dușman periculos al pădurilor și livezilor

Pădurile și livezile din regiunile de cîmpie și coline din țara noastră au avut mult de suferit în ultimii ani de pe urma atacului omizii păroase a stejarului (Lymantria dispar) a cărei înmulțire a fost posibilă datorită condițiilor climatice favorabile. Aceste omizi, hrănindu-se cu frunzele arborilor și pomilor fructiferi, pot produce — în cazul că nu sînt combătute la vreme — desfrunzirea completă a pădurilor de foioase (păduri de stejar în special) și a livezilor, pe suprafețe însemnate.

Posibilitatea extrem de mare de înmulțire a acestei insecte dăunătoare poate să provoace pădurilor și livezilor pagube mult mai mari dacă nu se iau la timp măsuri de combatere.

In lunile iulie-august, fiecare fluture depune pe trunchiul arborilor cîte o grămadă de 200—600 de ouă mici, pe care le acoperă cu un puf galben; în acest stadiu rămîn pînă în luna aprilie, cînd, îndată după înfrunzirea arborilor, din fiecare ou iese cîte o omidă păroasă. Omizile trăiesc pînă în iunie, hrănindu-se cu frunzele arborilor din pădure și ale pomilor fructiferi, apoi se transformă în păpuși (pupe, gogoașe) și după 2 săptămîni din pupe ies fluturi.

Combaterea omidei păroase a stejarului se face relativ ușor prin distrugerea depunerilor de ouă, lucrare care se poate executa din toamnă, îndată ce le-au depus fluturii, și pînă în primăvară, înainte de ieșirea omizilor. Ouăle sînt culese și apoi arse ori îngropate în pămînt.

O altă metodă de distrugere este îmbibarea grămezilor de ouă cu petrol lampant.

Culegerea ouălor se face răzuindu-le de pe scoarța arborilor cu o lingură de metal sau măturîndu-le cu o măturică mică într-un săculeț ce-l ținem lipit de arbore cu o margine, dedesubtul grămezii de ouă.

Distrugerea ouălor prin îmbibarea cu petrol, sau, cum i se mai spune, petrolizarea ouălor, este o lucrare ce se face ușor, repede și are efecte sigure. Petrolul se toarnă peste grămezile de ouă cu ajutorul unei sticle prin al cărui dop trecem o pană de gîscă pentru ca lichidul să se scurgă treptat cîte puțin. In cazul cînd grămezile de ouă se găsesc depuse la înălțimi mai mari, petrolizarea ouălor se face cu ajutorul unor bețe lungi de 1—3 metri, în vîrful cărora legăm bine niște bucăți de pîslă și apoi înmuindu-le în petrol, tamponăm bine cu ele locurile unde sînt depuse grămezile de ouă.

O mică socoteală ne va lămuri mai bine de ce trebuie distruse complet toate ouăle. Intr-o pădure puternic infestată de Lymantria (unde fluturii au depus multe ouă), se găsesc pe fiecare arbore în medie cîte 10—20 și chiar 50—100 de grămezi de ouă. Dacă din acestea rămîn nedistruse doar două grămezi, socotind într-o grămadă cîte 400—500 de ouă, rezultă că vor putea să iasă cîte 800—1000 de omizi. Știind că fiecare omidă mănîncă în viața ei cam 5 frunze, înseamnă că din cele două grămezi de ouă nedistruse ies un număr de omizi care mănîncă 4—5000 de frunze, adică aproape atîtea frunze cîte are în mod normal un arbore.

Acolo unde situația cere, țăranii muncitori, tineretul, elevii și pionierii de la sate au datoria patriotică să participe activ la lucrările de combatere a omidei păroase. Contribuția pe care ei o pot da în lupta pentru distrugerea acestui dușman periculos al pădurilor și livezilor are o importanță deosebită. Prin distrugerea a numai două-trei grămezi de ouă este salvat de la desfrunzire un arbore, iar în cîteva ore un singur om poate distruge sute de grămezi de ouă. Iată de ce este necesar ca la acțiunea de combatere a omidei păroase să participe cît mai mulți locuitori din partea locului, să se lucreze organizat și operativ, sub directa îndrumare a organelor tehnice agricole. In acele locuri unde omida păroasă și-a făcut apariția, ea trebuie distrusă complet acum în toamnă și în perioada iernii, deoarece la primăvară combaterea se face mult mai greu, fiind necesare substanțe otrăvitoare foarte costisitoare, iar efectul nu este cel dorit.

Pentru a salva de la desfrunzire pădurile și livezile în care fluturii de Lymantria și-au depus ouăle, trebuie începute cît mai grabnic lucrările de combatere, atît în livezi, cît și în păduri.

Ing. ALEXANDRU FRAȚIAN
Direcția protecția și paza pădurilor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Realizările agriculturii sovietice oglindite la Expoziția Agricolă Unională

Din experiența unităților fruntașe în cultura grîului și porumbului

(Urmare din numărul trecut)

Griul de toamnă se cultivă în special în regiunile sudice (Ucraina — 45,7 la sută, Caucazul de Nord — 26,9 la sută, regiunea centrală de cernoziom — 7,9 la sută). In aceste regiuni, 50 la sută din semănăturile de cereale le reprezintă griul, în cea mai mare parte cel de toamnă. Pe întreaga Uniune Sovietică, în 1954 griul de toamnă a reprezentat 9,5 la sută din toate culturile, 14 la sută din cereale și 13,9 la sută din suprafața semănată cu griu.

O particularitate a modului de cultură a griului de toamnă în Uniunea Sovietică este locul pe care îl ocupă în asolament. **In foarte multe părți, griul de toamnă se seamănă după ogorul negru.** Desigur că acest sistem este legat de faptul că regiunile sale de cultură sînt caracterizate printr-un climat secetos. Nu se poate spune însă că sistemul este practicat în mod absolut. Griul de toamnă se mai cultivă după solă înierbată, după alte premergătoare sau chiar după el însuși în anumite cazuri. Totuși, în cadrul standurilor din „Pavilionul Cerealelor"*), ca premergător dominant se arată a fi practicat ogorul negru.

Legat de faptul că regiunile de cultură a griului de toamnă sînt în general secetoase este și modul în care se luptă pentru acumularea precipitațiilor. O măsură care se reliefează printre celelalte este **reținerea zăpezii în timpul iernii.** In foarte multe colhozuri și sovhozuri se practică fie sistemul panourilor executate din diferite materiale locale, fie sistemul culturilor în culise. Reținerea zăpezii este completată printr-o serie de măsuri agrotehnice menite să păstreze umiditatea în sol pînă ce plantele ajung să se dezvolte în măsură suficientă pentru ca recolta să nu fie prejudiciată.

Am mai spus că zona de bază pentru cultura griului de toamnă este R.S.S. Ucraina și R.S.S. Moldovenească. In Ucraina, se seamănă 42,6 la sută din întreaga suprafață ocupată cu această plantă agricolă în întreaga Uniune Sovietică. Ca ilustrare a producțiilor mari obținute în această republică, sînt prezentate realizările colhozului „Hrușciov", raionul Gorodoksk, regiunea Hmelnițki. Pe placatele standului respectiv, se arată că, în acest colhoz, dintre cereale, cultura de bază este griul de toamnă. In anul 1954, membrii artelului au recoltat cite 2.250 kg/ha pe o suprafață de 479 ha.

Măsurile agrotehnice care au dus la realizarea acestei producții au fost îndreptate spre menținerea solului curat de buruieni, de aceea s-a dat o foarte mare atenție ogoarelor ocupate, care au fost principalul premergător al griului de toamnă. Sub arătură, s-a îngropat bălegar și nămol de defecare (de la fabricile de zahăr). Semănatul s-a făcut în rînduri încrucișate sau în rînduri dese, cu semințe de soi de cea mai bună calitate.

Trebuie să spun că rezultatele obținute de membrii colhozului sînt descrise mai pe larg și în Pavilionul Ucrainei, unde se arată analitic dezvoltarea multilaterală a acestui colhoz.

Vreau să menționez aci și rezultatele din colhozul „Ceapaev", raionul Olghinsk, regiunea Stalinsk, al cărui stand se găsește tot în Pavilionul Ucrainei. Cred că aceasta este necesar, deoarece dovedește o dată în plus rolul perdelelor de protecție ca parte integrantă a unui sistem superior de agricultură. Experiența acestui colhoz poate folosi ca exemplu bun și pentru gospodăriile noastre colective.

Cu toate condițiile nefavorabile ale anului 1954, colhozul „Ceapaev" a obținut o producție medie de 2420 kg/ha griu de toamnă pe suprafața de 440 ha, iar brigadierul A. S. Cepelea a strîns cite 2720 kg/ha de pe 197 ha. Colhozul se găsește într-o zonă secetoasă din sudul stepei Ucrainei. Condițiile de bază pentru obținerea de recolte mari în această zonă sînt acumularea, păstrarea și folosirea cu grijă a umezelii din sol. Cimpurile asolamentului și chiar marginile terenului folosit de colhoz sînt apărate prin perdele forestiere de protecție. Asolamentul este de zece ani. Cultura de bază, griul de toamnă, se seamănă după ogorul negru. Lucrarea ogorului negru începe cu dezmiriștirea. Urmează arătura adîncă de 25-27 cm, cînd se introduc sub brazdă și cite 15 tone de bălegar la hectar. In primele zile ale primăverii, se grăpează apoi se aplică lucrări de întreținere. In 1953, de exemplu, s-a lucrat de 6 ori cu cultivatorul. După ultima cultivație, înainte de semănat, se boronește. In toamna lui 1953, pe suprafața de 230 ha, griul s-a însămînțat în rînduri încrucișate, la adîncimea de 8 cm., dîndu-se cite 180 kg/ha. Pe întreaga suprafață semănată cu griu s-a făcut reținerea zăpezii.

Primăvara, s-au aplicat suplimentar 250 kg de superfosfat la ha, iar pentru semănăturile ieșite slab din iarnă s-au dat în plus cite 60 kg de azotat de amoniu la ha. Prin acest exemplu, se vede că, prin aplicarea unui sistem de agricultură adecvat, pot fi evitate urmările grave ale unor condiții neprielnice de climă.

Alături de standul colhozului „Hrușciov", sînt prezentate realizările sovhozului cerealier „Tihorețk" din ținutul Krasnodar. In acest sovhoz, griul de toamnă ocupă 6.500 ha (62 la sută din suprafața cultivată cu cereale). Producția în ultimii trei ani a evoluat în felul următor: 1.740 kg la ha în 1952; 2.320 kg la ha în 1953; 2.410 kg la ha în 1954. Aceste recolte se datoresc lucrării îngrijite a solului, semănatului în termeni optimi după metoda în rînduri dese sau încrucișate pe diagonală, aplicării îngrășămintelor. **Producțiile din ce în ce mai mari au făcut ca sovhozul să fie rentabil.** In anul 1952, venitul a fost de 146.000 ruble, în 1953, de 933.600 ruble, iar anul trecut, de 1.568.600 ruble. Iată, dar, care sînt rezultatele aplicării măsurilor agrotehnice.

O altă regiune cultivatoare de griu de toamnă este **regiunea de sud-est,** unde anii cu primăveri și veri secetoase sînt destul de frecvenți și constituie o serioasă amenințare pentru culturi. Cu toate acestea, în cadrul experiențelor executate la stațiunile Institutului de agricultură din sud-est, recolta medie în ultimii 16 ani a fost de 2.340 kg/ha, datorită aplicării măsurilor agrotehnice menite să păstreze apa din sol. Pentru sectorul de producție, sînt prezentate, printre altele, realizările colhozurilor din raionul Novo-Annensk, regiunea Stalingrad. Raionul se caracterizează printr-un climat uscat continental, media precipitațiilor fiind de 380 mm, iar în unii ani, 300 și chiar 200 mm. Dar, nu numai că precipitațiile sînt reduse, ci sînt și neuniform repartizate, cele mai puține căzînd primăvara. Totuși, deși altădată cultura griului de toamnă în această zonă era socotită drept nesigură și neproductivă, experiența colhozurilor fruntașe a dovedit că realitatea este totuși alta.

In zonele centrale de cernoziom, se cultivă circa 7 la sută din suprafața ocupată de griu în U.R.S.S. (6,6 la sută din griul de primăvară, 7,9 la sută din griul de toamnă). In această zonă, se remarcă colhozul „Miciurin" din raionul Davidovsk, regiunea Voronej, care cultivă griul de toamnă în ogoare culisate. Acest sistem a avut ca rezultat obținerea unei recolte medii de 2140 kg/ha în anul 1954, pe suprafața de 681 ha. Iată acum și complexul de lucrări agrotehnice folosite: după dezmiriștire se face arătura adîncă în luna august. Primăvara, ogoarele timpurii se execută în același timp cu semănatul culturilor timpurii de primăvară. După aceea, ca lucrări de întreținere se execută 4-5 cultivații. După fiecare ploaie, se grăpează. Cu o lună înainte de însămînțarea griului, se însămînțează culise duble de floarea-soarelui. Distanța între culise este de 18-20 m, iar între cele două rînduri ale culisei, 50-70 cm. Cantitatea de sămînță de floarea-soarelui la hectar este de 5 kg. Ca urmare a acestui sistem de reținere a zăpezii, înălțimea stratului de zăpadă pe semănăturile dintre culise este de două ori mai mare decît pe semănăturile fără culise. Semănatul griului se face în rînduri încrucișate sau dese. Primăvara, pe solul încă înghețat, se aplică un amestec de îngrășăminte minerale suplimentare în cantitate de 250-270 kg/ha și 300 kg/ha cenușă. Cînd solul se zvîntă, semănăturile se grăpează.

In afară de regiunile arătate mai sus, o **nouă bază pentru cultura griului este considerată zona fără cernoziom.** Aci se cultivă 2,7 la sută din întreaga suprafață ocupată de griul de toamnă și 5,2 la sută din cea ocupată de griul de primăvară. Griul de toamnă se cultivă și aci tot după ogorul negru, dar se precizează că, pe solurile curate de buruieni, prin respectarea agrotehnicii avansate, se poate cultiva și după ogor ocupat, așa după cum de altfel se și practică în multe raioane.

O problemă importantă în legătură cu producția de griu este **evitarea pierderilor la recoltare.** Așa după cum se arată în cadrul unui stand special, o condiție esențială pentru reducerea pierderilor la recoltare este executarea ei într-un termen care să nu depășească 10 zile. De asemenea, folosirea anumitor adaptări și inovații importante la aparatul de tăiere și la rabator, precum și la alte părți ale combinei, micșorează mult pierderile la recoltare.

Ing. EUGEN MEVES

(Continuare în numărul viitor)

*) De fapt, traducerea corectă din limba rusă nu este „Pavilionul Cerealelor", ci „Pavilionul plantelor pentru boabe", întrucît în această grupă sînt cuprinse, în afară de cereale, și leguminoasele pentru boabe.

Pavilionul Cerealelor de la Expoziția Agricolă Unională.

Lucrările conferinței de la Geneva

De cinci zile, au început la Geneva lucrările conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței. In prima zi a conferinței, a avut loc un schimb general de păreri asupra directivelor care au fost date miniștrilor Afacerilor Externe de conferința de la Geneva a șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței. In cadrul acestui schimb de vederi, au făcut declarații: A. Pinay, Mac Millan, V. M. Molotov și J. F. Dulles.

A doua zi, la 28 octombrie, a început discuția primului punct din ordinea de zi „Securitatea europeană și Germania". Delegațiile S.U.A., Angliei și Franței au prezentat în această ședință o propunere comună prin ministrul de Externe al Angliei, Mac Millan. Așa zisul „memorandum" prezentat de Mac Millan conține „planul Eden" de reunificare a Germaniei și propunerile guvernelor S.U.A., Angliei și Franței privind securitatea europeană.

Delegația U.R.S.S. a prezentat în aceeași ședință „Tratatul general european de securitate colectivă în Europa" (principii fundamentale), urmînd ca ulterior să prezinte propunerile cu privire la unificarea Germaniei.

Inainte de a vedea despre ce este vorba în cele două documente prezentate conferinței, este necesar să arătăm că propunerea sovietică a respectat directivele șefilor guvernelor și se ocupă în primul rînd de problema securității în Europa. „Memorandumul" prezentat de delegațiile apusene contravine directivelor sus amintite, el ocupîndu-se în primul rînd de problema germană, de rezolvarea căreia condiționează asigurarea securității europene.

Vorbind despre cele două documente care au format obiectul discuțiilor ședințelor din 28 și 29 octombrie, trebuie subliniat faptul că ele se ocupă de problema în care există cele mai mari deosebiri de puncte de vedere. De asemenea, trebuie recunoscut că, spre deosebire de alte dăți, cînd s-au discutat problema securității și problema germană, propunerile apusene conțin de astă dată ideea securității colective. Acesta este de fapt și elementul pozitiv al propunerilor occidentale pe care l-a scos în evidență V. M. Molotov în declarațiile sale.

Propunerea sovietică la actuala conferință a miniștrilor Afacerilor Externe dovedește din nou dorința Uniunii Sovietice de a face totul pentru înlăturarea cauzelor care contribuie la menținerea încordării internaționale și a neîncrederii între state. De aceea, se pornește de la ideea că, pentru asigurarea unei securități colective durabile, trebuie desființate grupările militare opuse.

Sistemul de securitate colectivă propus de U.R.S.S. ține seamă de situația creată în Europa, precum și de existența celor două state germane. De aceea, el prevede crearea sistemului european de securitate în două etape, în cea de a doua etapă de abia urmînd să fie lichidate: Tratatul nord-atlantic, Uniunea vest-europeană, precum și Tratatul de la Varșovia.

Pînă la crearea unui stat german unit, pașnic și democratic, Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană pot fi participanți cu drepturi egale la tratat. Se are în vedere că, după unificarea Germaniei, statul german unit poate fi participant la tratat pe bazele generale.

Prin tratatul general european de securitate colectivă în Europa, propus de delegația U.R.S.S., popoarelor europene li se oferă garanții sigure pentru securitatea lor. Prevăzînd lichidarea grupărilor militare opuse, tratatul general de securitate oferă o bază reală pentru restabilirea încrederii între popoare, factorul de seamă de care depinde rezolvarea și a altor probleme internaționale litigioase, cum sînt problema dezarmării și problema unificării democratice a Germaniei.

Acestea fiind perspectivele pe care le deschide propunerea sovietică pentru realizarea înțelegerii pașnice în Europa, este lesne de înțeles de ce popoarele europene și toate popoarele iubitoare de pace și-au însușit și sprijină cu căldură ideea încheierii unui tratat de securitate colectivă în Europa.

In opoziție cu această propunere realistă, care arată calea justă spre rezolvarea problemei securității europene, așa-zisul „Memorandum" propus de guvernele apusene subordonează chestiunea securității europene rezolvării problemei germane. „Planul Eden", care stă la baza „memorandumului" propus reia vechea propunere de remilitarizare a întregii Germanii și înglobarea ei în grupările militare vest-europene, ca singură cale de reunificare a Germaniei.

Un asemenea fel de a rezolva problema germană și problema securității europene este necorespunzător intereselor și securității popoarelor europene. Acestea știu că una din cauzele principale care au dus la izbucnirea celui de al doilea război mondial a fost tocmai împărțirea Europei în blocuri militare agresive. O reeditare legalizată a situației dinaintea celui de al doilea război mondial ar fi nu numai necorespunzătoare situației prezente, dar și potrivnică principiului după care s-au călăuzit cei patru conducători de state la conferința din iulie de la Geneva. S-a admis atunci de către conducătorii apuseni necesitatea respectării principiului coexistenței celor două sisteme. Despre ce fel de coexistență poate fi vorba, cînd se propune menținerea grupărilor militare agresive îndreptate împotriva U.R.S.S. și a țărilor democrat-populare.

Argumentele d-lor Pinay și Mac Millan cum că organizația Pactului nord-atlantic ar avea un caracter defensiv nu rezistă în fața realității de fapt. Cît de defensivă este această organizație s-a văzut clar din faptul că Uniunii Sovietice i s-a refuzat participarea propusă de ea la Pactul nord-atlantic.

Așa-zisele garanții pe care „memorandumul" le-ar oferi nu sînt de fapt garanții. Ele nu sînt altceva decît condiții pentru înglobarea întregii Germanii în blocurile militare apusene. In „memorandum", se spune textual că tratatul care să prevadă garanții speciale în legătură cu reunificarea Germaniei ar intra în vigoare în momentul în care Germania unificată ar hotărî să intre în organizația Tratatului nord-atlantic și în Uniunea Europei Occidentale. Desigur că asemenea „garanții", care duc la întărirea blocurilor agresive îndreptate împotriva U.R.S.S. și țărilor de democrație populară, cum e și firesc, nu au darul să primească aprobare din partea delegației U.R.S.S.

In ce privește calea de unificare a Germaniei propusă de delegațiile apusene, ea prevede cîteva etape folosindu-se ca metodă așa-zisele alegeri libere. Cît de libere ar urma să fie aceste alegeri se vede din faptul că legea electorală se prevede a fi întocmită de reprezentanții celor patru puteri, iar votarea să se desfășoare sub supravegherea observatorilor străini. Mai mult, indiferent dacă poporul german ar voi sau nu, Germania unificată pe o astfel de bază trebuie să fie înglobată în blocurile occidentale.

Desigur că astfel de propuneri nu urmăresc, așa cum firesc ar fi, o apropiere a punctelor de vedere a părților în problema securității europene și în problema unificării Germaniei. Se pare că, așa cum arată ziarul „Le Monde", propunerile apusene urmăresc mai mult să demonstreze că U.R.S.S. n-ar vrea unificarea Germaniei. O astfel de tendință desigur că nu este în conformitate cu scopurile conferinței și nici cu aspirațiile popoarelor care doresc realizarea păcii și înțelegerii în lume.

Pe marginea celor două documente propuse conferinței, s-au purtat vii discuții. In ședința din 29 octombrie s-au făcut o serie de precizări care au clarificat și mai bine punctul de vedere occidental. In această ședință, s-a căzut de acord ca luni (ieri) să se treacă la discutarea celui de al treilea punct de pe ordinea de zi — problema contactelor între Est și Vest — așa cum s-a stabilit anterior de către cei patru miniștri de externe la New York cu prilejul schimbului de vederi avut la sesiunea Adunării Generale O.N.U. După schimbul de păreri în această problemă și după darea instrucțiunilor experților, se va relua discutarea primului punct la ordinea de zi. Pînă atunci, delegațiile urmează să mai studieze cele două documente.

Popoarele care urmăresc cu deosebită atenție desfășurarea lucrărilor conferinței de la Geneva așteaptă ca delegațiile celor patru puteri să acorde toată grija directivelor elaborate de cei patru conducători de state, să studieze, așa cum prevăd de fapt aceste directive, toate propunerile făcute. Popoarele așteaptă ca miniștrii Afacerilor Externe să-și îndrepte eforturile spre găsirea și dezvoltarea elementelor comune existente în propunerile făcute, spre apropierea și mai mult a punctelor de vedere pentru a putea găsi calea de soluționare a problemelor ce le stau în față. Aceasta este de fapt calea care duce spre realizarea acordului pe care-l așteaptă toată omenirea de la conferința celor patru Miniștri de Externe.

Răspunsurile lui Ciu En-lai la întrebările unor ziariști din Filipine

PEKIN 29 (Agerpres). — China Nouă: Recent Ciu En-lai, premierul Consiliului de stat al R.P. Chineze, a primit pe Luis Mauricio și Gabriel Manalac, corespondenți ai ziarului filipinez „Manila Chronicle", cărora le-a răspuns la întrebările ce i-au fost puse.

Intrebare: Care este atitudinea Republicii Populare Chineze față de vecina sa, Republica Filipineză? Intre Republica Populară Chineză și Republica Filipineză există oare posibilități de colaborare pentru pacea lumii?

Răspuns: Poporul chinez nutrește sentimente de prietenie față de poporul filipinez. Republica Populară Chineză vrea să trăiască în pace alături de Republica Filipineză. Cu condiția ca cele două țări ale noastre să nu mai permită unor forțe din afară să creeze înstrăinarea și să provoace între noi temeri, nu există niciun motiv pentru care China și Filipinele să nu trăiască în pace, să nu colaboreze într-un spirit frățesc și să nu aducă o contribuție comună la pacea lumii.

Intrebare: Există oare motive ca Filipinele să se teamă că vor fi atrase în vreo acțiune de natură să tulbure pacea în eventualitatea că Republica Populară Chineză ar elibera în cele din urmă Taivanul?

Răspuns: Taivanul este teritoriu chinez. Eliberarea de către poporul chinez a propriului său teritoriu nu trebuie să provoace temeri niciunei țări. Poporul chinez a fost întotdeauna iubitor de pace și împotriva agresiunii. Intrucît poporul chinez a avut el însuși de suferit de pe urma agresiunii străine, este de neconceput ca el să săvîrșească o agresiune împotriva altora.

Intrebare: Care este atitudinea Republicii Populare Chineze față de cetățenii chinezi din Filipine?

Răspuns: Republica Populară Chineză se preocupă foarte mult de soarta cetățenilor chinezi care locuiesc în Filipine. Sperăm că drepturile și interesele lor legitime sînt respectate și ocrotite. Considerăm că ei trebuie să respecte legile și obiceiurile țării în care locuiesc. Pentru cetățenii chinezi din Filipine se pune de asemenea problema dublei naționalități. Acordul cu privire la dubla naționalitate a chinezilor din Indonezia încheiat între Republica Populară Chineză și Republica Indonezia ilustrează politica și atitudinea guvernului chinez în această problemă.

Intrebare: Dorește premierul Ciu En-lai ca în numele poporului chinez să transmită vreun mesaj poporului filipinez?

Răspuns: In numele poporului chinez vreau să transmit un salut poporului filipinez. In cursul conferinței țărilor Asiei și Africii, membri ai guvernelor celor două țări ale noastre au procedat la o luare de contact prietenesc între ei. Vizita în China a domnilor Luis Mauricio și Gabriel Manalac de la ziarul „Manila Chronicle" a prilejuit de asemenea o luare de contact între popoarele noastre. Am dori ca asemenea contacte între membrii guvernelor celor două țări ale noastre și între popoarele noastre să devină mai frecvente. Aceasta va avea un rol important în promovarea prieteniei între popoarele noastre și în îmbunătățirea relațiilor dintre cele două țări.

SPORT

Finala crosului de masă „Să întîmpinăm 7 Noiembrie"

In cinstea măreței sărbători a celei de a 38-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, sute de mii de sportivi din patria noastră s-au întrecut în tradiționala competiție de masă, crosul „Să întîmpinăm 7 Noiembrie".

Duminică, 30 octombrie, cei peste 400 de concurenți veniți din toate regiunile țării, și-au disputat întîietatea în întrecerile finale ale acestei populare competiții sportive de masă.

Numeroși spectatori prezenți pe Hipodromul Băneasa-Trap, unde au avut loc întrecerile finale, au admirat și au răsplătit cu vii aplauze rezultatele frumoase obținute de concurenți. Iată cîteva din rezultate:

In cursa de 1.000 metri junioare pe locul I (individual) s-a clasat Waltraute Kimen (regiunea Stalin) iar pe echipe cursa a fost cîștigată de echipa regiunii Pitești reprezentată prin echipa Recolta-Botești ale cărei componente au realizat cele mai multe puncte.

Se cuvine a fi menționate tinerele sportive Filofteia Andrei, Florica Chivu și Mioara Radu.

La juniori, pe aceeași distanță, primul loc a fost ocupat de Florea Lupan (regiunea București) iar întrecerea pe echipe a revenit tot reprezentanților regiunii Pitești, din care au făcut parte tinerii Nicolae Pavel, Eugen Popescu, Ovidiu Călin, Gh. Voinea și O. Tobaru.

La proba rezervată senioarelor, pe primul loc s-a situat Elena Gheorghe (regiunea Constanța) iar pe echipe victoria a revenit regiunii Pitești, care a reușit să obțină astfel cel de al treilea succes în întreceri.

La proba seniori, pe distanța 6 km, învingători au fost de data aceasta reprezentanții regiunii Stalin.

★

Rezultatele obținute de concurenții finaliști ai crosului de masă „Să întîmpinăm 7 Noiembrie" au oglindit grija cu care tinerii sportivi s-au pregătit pentru a participa cu succes la această importantă competiție sportivă. La succesul ei au contribuit în egală măsură colectivele sportive din regiunile Pitești, colectivele sportive Dinamo și Voința, care s-au preocupat îndeaproape de organizarea competițiilor de cros și de pregătirea concurenților calificați pentru întrecerea finală.

Ediția 1955 a crosului de masă „Să întîmpinăm 7 Noiembrie" a cunoscut o amploare deosebită, desfășurarea întrecerilor constituind o adevărată sărbătoare închinată măreței zile de 7 Noiembrie.

Milioanele de mici fermieri americani ruinați îngroașă rîndurile muncitorilor agricoli

Recent, revista engleză „New Statesman and Nation" scria următoarele: „In regiunile agricole, republicanii întîmpină greutăți serioase. Prețurile și veniturile au scăzut în mod constant și fermierii acuză administrația pentru situația lor dificilă". *Cam în același timp, săptăminalul „Tribune des Nations" relata că Ministerul Agriculturii al S.U.A. a pus la punct un plan care, o dată respectat, va scoate din circuitul producător de griu, bumbac și porumb aproape 20 milioane de hectare.*

Iată două fapte care nu sprijină de loc binecunoscuta propagandă despre progresul agriculturii americane și despre bunăstarea fermierului american. Desigur că în S.U.A. sînt și fermieri care prosperă, cărora afacerile le merg foarte bine, nu cunosc lipsurile, iar soțiile lor își pot permite satisfacerea tuturor gusturilor. Dar cine sînt acești fermieri atît de bine situați? Sînt marii proprietari funciari care posedă între 2.000 și 4.000 de hectare, sînt capitaliștii agricoli care angajează an de an mii de muncitori să robească pe proprietățile lor.

Dar tot fermieri se numesc și acei agricultori americani mici și mijlocii ale căror case și pămînturi sînt părăginite și înglodate în datorii. De pildă, în partea de sud-vest a statului Yowa sînt nenumărate asemenea ferme. De altfel, toate statele din S.U.A. au ferme în ruină. An de an, tot mai mulți dintre acești fermieri mici, nemaiputînd să facă față greutăților și să respecte termenele de plată a datoriilor la bănci, dau faliment și, împreună cu familiile lor, îngroașă rîndurile muncitorilor agricoli care robesc pentru un salariu mizer pe ogoarele marilor fermieri. Din 1935 și pînă astăzi, numărul fermelor din S.U.A. s-a micșorat cu 1.400.000. Legea necruțătoare a junglei capitaliste a dat, astfel, din nou roade: gospodăriile agricole mari capitaliste le-au înghițit pe cele mici „mai puțin eficiente" — cum se exprimă presa din S.U.A. Iar acum, administrația republicană și presa desfășoară o adevărată campanie în favoarea lichidării așa-zise „de bună voie" a aproximativ încă 1.000.000 de ferme mici, socotite ca nerentabile.

Cum trăiesc membrii celor 1.400.000 de ferme lichidate și cum vor trăi acei ale căror gospodării vor fi ruinate într-un viitor apropiat? Despre aceasta nu vorbește propaganda americană. In Statele Unite, muncitorul agricol duce o viață de ciine. El pribegește sezon după sezon pe drumuri de țară, angajîndu-se la muncă, pe sume de nimic, la fermele mari.

Dar pe marile proprietăți lucrează și mulți din micii fermieri. Potrivit datelor oficiale, în momentul de față, în S.U.A., din patru fermieri, unul lucrează 100 sau mai multe zile din an în afara gospodăriei sale. Cu 15 ani în urmă, numai un fermier din nouă căuta de lucru în altă parte pentru a-și asigura venitul.

Cu 15 ani în urmă... Astăzi însă, în S.U.A., aproape nimic nu se mai aseamănă cu situația de acum un deceniu și jumătate. După cum relatează culegerea de articole „Labor Fact Book" („Fapte privind situația oamenilor muncii"), care a apărut recent la New York, situația agricultorilor mici și mijlocii se înrăutățește considerabil. Venitul net al fermierilor mici și mijlocii a scăzut, de la 14,5 miliarde de dolari în 1951, la 12 miliarde în 1954, deși prețurile produselor agricole vîndute populației cresc neîncetat. In raport cu anul 1948, prețul griului s-a redus cu 32 la sută; în același timp, prețul piinii a crescut cu 23 la sută. Asemenea fenomene sînt un rezultat al politicii de prețuri dusă de monopolurile americane. Acestea plătesc cu prețuri tot mai scăzute materia primă agricolă fermierilor și vînd tot mai scump produsul finit. In ultimii ani, datoriile contractate de fermieri au crescut enorm. La începutul acestui an, ele însumau 17,2 miliarde de dolari, față de 8 miliarde de dolari în 1946. Autorii culegerii de articole „Labor Fact Book" remarcă de asemenea ca sărăcirea maselor muncitoare în S.U.A. duce la folosirea pe scară din ce în ce mai largă a muncii tinerilor. Sînt destul de dese cazurile cînd copiii încep să muncească la vîrsta de 10 ani.

...Și acum și altădată, ziarele americane au publicat știri despre prosperitatea fermierilor din S.U.A. Dar și acum, ca și altădată, alte mii de mici fermieri dau faliment și pășesc cu bruma de lucruri ce le-au mai rămas pe drumurile nenorocite ale vieții de simbriaș la capitaliști. Procesul de sărăcire în masă a micilor fermieri și al trecerii pămînturilor lor în mîinile unor bogați fermieri capitaliști se desfășoară fără întrerupere. In legătură cu aceasta, ziarul Wall-Stret-ului „Comercial and Financial Chronicle" scrie cu nerușinare despre inevitabilitatea distrugerii a încă 1.000.000 de ferme mici: „Este o perspectivă destul de întunecată pentru fermieri. Mulți din ei sînt țărani din tată în fiu, alții sînt prea bătrîni acum pentru a-și schimba de azi pe mîine felul lor de trai și de cîștigare a mijloacelor de existență. Pentru ei, nu va fi așa ușor să evite căderea într-o stare de mizerie sau de dependență servilă. Totuși, o dată și o dată trebuie să se facă".

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat și S.M.T. STAS — 3452 — [illegible]